

การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

ศจ. อาร์. บี. ซีม, จูเนียร์

ท่ามกลางปัญหาต่างๆ ในชีวิต ทหารของพระคริสต์ยืนอยู่อย่างมั่นคงบนศิลาแห่งความจริง คือพระคำของพระเจ้า เขาสงบใจ เพราะเชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงรักษาไว้ด้วยความสัตย์ซื่อและฤทธิ์เดชอันมั่นคงของพระองค์

“การสู้รบเป็นของพระเจ้า” (1 ซามูเอล 17:47)

“จงนิ่งไว้ คอยดูความรอดที่มาจากพระเจ้า” (อพยพ 14:13)

การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ เป็นวิธีการซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้คุณในฐานะเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นการพำนักที่คุณจะได้พบกับความสุข ความมั่นคง และความสันติในแต่ละช่วงเวลา แต่คุณจะเข้าถึงการพำนักนี้ได้ อย่างไรก็ตามเมื่อคุณถูกห้อมล้อมด้วยความกดดัน ความทุกข์ยาก และความหายนะ?

พระเจ้าทรงปรารถนาให้คุณทำอย่างเดียวกัน นั่นคือ วางใจในพระองค์ เชื่อในพระคำของพระองค์ และประยุกต์พระสัญญาของพระองค์ด้วยความเชื่อ แล้วนำมาใช้กับประสบการณ์ของคุณ ถ้าคุณได้วางใจในพระองค์สำหรับสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ทรงประทานให้คุณ คือความรอด คุณสามารถวางใจในพระองค์สำหรับเรื่องอื่นๆ ที่รองลงมา คือการแก้ไขสำหรับปัญหาของคุณ

เมื่อคุณได้ใช้วิธีการสำหรับการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ คุณจะมั่นคงในพระคำของพระองค์ และหลักคำสอนในพระคัมภีร์กลายเป็นความจริงที่มีชีวิตในทุกประสบการณ์ของคุณ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับคุณ ไม่ว่าจะคุณต้องเผชิญปัญหาหนักเท่าใด คุณจะมี ‘สันติสุขแห่งพระเจ้า’ ซึ่งเกินความเข้าใจ

การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

R.B. THIEME, JR., BIBLE MINISTRIES
HOUSTON, TEXAS

นโยบายด้านการเงิน

ผู้ใดที่ต้องการรับหนังสือหรือเทปจากพันธกิจ อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์ จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานหลักคำสอนพระคัมภีร์ เราปรารถนาที่จะสะท้อนพระคุณของพระองค์ เพราะฉะนั้นทางพันธกิจนี้จึงไม่ขอค่าตอบแทน เมื่อผู้เชื่อได้สำนึกถึงคุณค่าในการเผยแผ่หลักคำสอนพระคัมภีร์แล้ว เขาจึงมีภาระใจในการสนับสนุนองค์กรที่รับพระเจ้าใช้ในพันธกิจนี้

หนังสือเล่มนี้ได้รับการแปลมาจากหนังสือ The Faith-Rest Life (© 1961,1999) ซึ่งถูกเรียบเรียงมาจากคำบรรยายและการบันทึกของ ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

ผู้ที่ประสงค์จะรับรายการซื้อหนังสือและเทปต่างๆ ในภาษาอังกฤษ กรุณาติดต่อที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือดูเว็บไซต์ที่ www.rbthieme.org

การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ในทุกรูปแบบต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยรับอนุญาตจาก อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์

ฉบับนี้พิมพ์ที่เชียงใหม่ ค.ศ 2003

อาร์มภบท

ก่อนที่ท่านจะเริ่มต้นศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จงกล่าวถึง (สารภาพ) บาปของท่านโดยส่วนตัวกับพระเจ้า

“ถ้าเรากล่าวถึง (สารภาพ) บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

จากนี้ท่านจะมีสัมพันธภาพกับพระองค์ และจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านจึงพร้อมที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

“พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ ต้องนมัสการพระองค์ด้วย [การทรงนำจากการประกอบด้วย] พระวิญญาณและความจริง [หลักคำสอนพระคัมภีร์]” (ยอห์น 4: 24)

ถ้าหากท่านไม่เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน ประเด็นสำคัญไม่ใช่การสารภาพบาป เพราะท่านจำเป็นต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าก่อนที่จะได้รับการยกโทษจากบาปที่เคยทำมา

“ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา” (ยอห์น 3:36)

เพราะว่าพระวณะของพระเจ้านั้นไม่ตายและทรงพยานภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทะทะลุจนกระทั่งจิตใจ และ วิญญาณของมนุษย์จนสามารถแยกออกจากกันได้ และข้อกระดูกและไข่มันในกระดูกก็สามารถแยกออกจากกันได้ (ฮีบรู 4:12)

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลอใจ จากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวณะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิโมธี 2:15)

การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

หลักการของการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

สมัยก่อนมนุษย์คิดกันว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะบินเร็วกว่าความเร็วของเสียง แต่ด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ สิ่งนี้กลายเป็นความจริงแล้ว มนุษย์ได้ทำลายกำแพงความเร็วของเสียง มนุษย์ได้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่เคยคิดว่าเป็นไปไม่ได้ ผู้เชื่อก็มีกำแพงหนึ่งที่เป็นอุปสรรคสำหรับเขา ซึ่งผมมักเรียกว่า กำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อ การทะลุกำแพงความเร็วของเสียงนั้นต้องการความเร็วสูง แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเราจะทะลุกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อนั้น เราจำเป็นต้องหยุดนิ่ง เพราะการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อไม่ได้อาศัยการกระทำหรือการเคลื่อนไหวใดๆ แต่เพียงเราเชื่อในพระเจ้า แล้วรอคอยและวางใจในพระองค์อย่างไม่หยุดยั้ง นี่คือวิธีการที่อัศจรรย์ซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่ผู้เชื่อทุกคน

เราควรรู้อยู่แล้วว่าผู้เชื่อทุกคนได้รับตำแหน่งอันเลิศประเสริฐ โดยการที่เรานั่ง “อยู่ในพระคริสต์”

“เหตุฉะนั้นการลงโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1ก)

เรารู้ยู่่าเรามีชีวิตใหม่โดยพระคริสต์ โดยใช้การอุปมาเราคือกระดูกจากกระดูก และเนื้อจากเนื้อของพระองค์ (ปฐมกาล 2:23; เปรียบกับ เอเฟซัส 5:29-30) เรามีชีวิตนิรันดร์โดยพระคริสต์ เราได้รับความชอบธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ เราเป็นบุตร และทายาทของพระเจ้าโดยพระคริสต์ เราได้รับการเลือกโดยพระคริสต์ และเราก็เป็นปุโรหิตโดยพระคริสต์ ซึ่งทั้งหมดนี้ให้เราได้รับตำแหน่งที่สมบูรณ์แบบในพระองค์ แต่ผู้เชื่อหลายคนยังไม่ได้สำนึกในสิ่งที่พระเจ้าประทานให้แก่เขา ซึ่งพระองค์ให้เพื่อเขาจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่สมบูรณ์แบบในเวลาที่ยังอยู่ในโลกนี้

คนเรามักจะวิ่งไปวิ่งมาโดยไขว่คว้าสิ่งที่เราคิดว่าจะให้ความสุขแก่เรา แทนที่จะหยุดนิ่ง แล้วเข้าไปสู่การพำนักของพระเจ้า ในการพำนักนั้นเราได้พบความสงบ สันติสุข ความเข้มแข็ง ความมั่นคง และฤทธิ์เดช ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ไม่ว่าจะสถานการณ์จะกดดันหรือ

ปัญหาจะใหญ่โตเพียงใด เรายังมี “สันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ” (ฟิลิปปี 4:7) หรืออย่างที่เคยมีคนพูดล้อเล่นว่า “สันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความไม่เข้าใจ”

บางครั้งพระคัมภีร์เขียนถึงการพำนักนั้นโดยใช้คำว่า “สะบาโต” ซึ่งไม่ได้หมายถึงวันที่ 7 หรือปีที่ 7 แต่เป็นสะบาโตซึ่งเราสามารถพบทุกเวลา เป็นการพำนักแห่งความเชื่อ ซึ่งมีอยู่ท่ามกลางความทุกข์ยากในชีวิตของเรา เป็นที่ที่เราสามารถพบความสงบสุขภายในขณะภายนอกยังมีแต่ความวุ่นวาย เราจะเข้าใจถึงการพำนักนั้นโดยศึกษาต่อจากพระธรรมอพยพบทที่ 17, กัณดารวิถีบทที่ 20, และ ฮีบรูบทที่ 3กับ4 สามบทแรกนี้อธิบายถึงหลักการของการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ บทสุดท้ายอธิบายถึงกลยุทธ์ในการนำมาประยุกต์ใช้

เหตุการณ์ เมรีบาห์ครั้งที่ 1

อพยพ บทที่ 17

ในพระธรรมอพยพบทที่ 17 เราได้อ่านถึงวิกฤตการณ์ในประวัติแห่งบุตรของอิสราเอล โดยไล่หนีจากลูกแก้วบัสกา เขาจึงได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ ซึ่งเล็งถึงการที่พระเยซูคริสต์ทรงตายแทนเราที่ไม่กางเขนเพื่อให้เราได้รับการปลดปล่อยจากบาป เขาได้ข้ามทะเลแดงโดยพระคุณของพระเจ้า แล้วต้องเผชิญกับเรื่องสำคัญซึ่งผู้เชื่อทุกคนจะต้องพบในชีวิตของเขา “ในฐานะที่ฉันเป็นคนที่เชื่อและวางใจในพระเยซูคริสต์สำหรับเรื่องที่ใหญ่ที่สุดในชีวิต คือความรอด ฉันยังจะวางใจในพระองค์สำหรับความจำเป็นในแต่ละวันและการการแก้ไขปัญหาทุกเรื่องในชีวิตของฉันหรือไม่?”

ภายในสัปดาห์หนึ่ง ศิษยาภิบาลมักจะต้องฟังแต่เรื่องปัญหาหรือข่าวร้ายจากสมาชิกในคริสตจักรของเขา เมื่อทุกอย่างไปได้ด้วยดี จะไม่ค่อยมีใครไปหาศิษยาภิบาลกรณีเดียวที่ศิษยาภิบาลจะฟังข่าวดีจากสมาชิกก็จะเป็นตอนเขาอยากจะทำงาน ศิษยาภิบาลจึงไม่ค่อยได้ยินสิ่งดีๆ จากสมาชิกที่โบสถ์ของเขา

อย่างไรก็ดี ถ้าเขาเป็นศิษยาภิบาลที่ศึกษาพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ เขาจะรู้จักกรกฎวิธีซึ่งจะเป็นคำตอบสำหรับปัญหาทุกเรื่อง ซึ่งจะนำพระพรมาถึงเขาและสมาชิกในคริสตจักร ไม่ว่าสถานการณ์ใดๆ เขาก็จะมีคำตอบที่มีพื้นฐานในหลักคำสอนพระคัมภีร์

ผู้เชื่อหลายคนมักจะหวังว่าศิษยาภิบาลจะแนะนำเขาอย่างเจาะจง เช่น อยากให้เขาตอบว่า “คุณจะต้องไปที่โน่นแล้วแล้วแล้วว วา เดินไปอีก 2 นาทีเสร็จแล้วกระโดด 10 ครั้ง คุณจึง

จะไม่มีปัญหาเรื่องนี้อีกต่อไป” แต่ไม่ค่อยมีสถานการณ์ที่ศิษยาภิบาลสามารถชี้แนะทาง
แก้ปัญหาดังอย่างชัดเจนขนาดนี้ ก่อนที่เราจะวางแผนแก้ปัญหา เราต้องเข้าใจถึงหลักการ
แก้ปัญหาก่อน ซึ่งเป็นคำตอบสำหรับทุกสถานการณ์ที่ผู้เชื่อจะต้องพบ

“เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะ
ได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:21)

พระเยซูคริสต์ทรงไถ่บาปของคุณ ซึ่งแก้ปัญหาร่องบาปอย่างสมบูรณ์แบบ (1 เป
โตร 2:24) การตายบนไม้กางเขนของพระองค์ในฐานะเป็นผู้แทนเรา ได้ลบล้างบาปเราและให้
เราพ้นจากค่าจ้างของบาป ซึ่งเคยกั้นระหว่างเรากับพระเจ้า (เอเฟซัส 1:7; โครินธ์ 2:14) เมื่อ
คุณเชื่อในพระคริสต์ บาปเก่าของคุณรับการอภัยโทษ แล้วคุณได้เข้าสู่ความสัมพันธ์นิรันดร์
กับพระเจ้า แม้คุณอาจจะไม่เข้าใจในเรื่องความรอดนิรันดร์ของคุณ แต่ก็เป็นสิ่งสำคัญมากที่
คุณจะต้องเข้าใจในสิ่งที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้สำหรับคุณในช่วงเวลาที่คุณยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้
พระเจ้าทรงประทานวิธีการหลายอย่างซึ่งคุณสามารถประยุกต์มาใช้ในประสบการณ์ชีวิต เพื่อ
คุณจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่สมบูรณ์และเต็มไปด้วยพระพร มีการตั้งต้นใหม่ (1ยอห์น 1:9) ซึ่ง
จะชำระคุณให้บริสุทธิ์จากความบาปและการกระทำผิดที่คุณได้ทำหลังจากคุณได้รับความรอด
คุณสามารถมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าทุกวันเวลาในชีวิตของคุณ คุณก็รับวิธีการที่จะนมัสการ
พระองค์และเป็นผู้แทนพระองค์ แล้วก็มีวิธีการที่จะถวายเกียรติพระองค์ ไม่ว่าคุณเป็นใคร
และ ก็ไม่ว่าคุณทำอะไรกับชีวิตมากแค่ไหน トラบได้ที่คุณยังอยู่บนโลก พระองค์ทรงมีพระ
ประสงค์สำหรับชีวิตของคุณ พระองค์ทรงปรารถนาให้คุณถวายเกียรติแด่พระองค์และให้คุณ
ทำหน้าที่เป็นทูตของพระคริสต์ (2 โครินธ์ 5:20)

เรายังต้องเผชิญกับการทดสอบความเชื่ออย่างที่ชนชาติอิสราเอลต้องพบเกือบ 4 พันปี
ที่แล้ว แต่พระเจ้าทรงประทานวิธีทางในการแก้ไขให้กับผู้เชื่อของยุคคริสตจักรซึ่งชนชาติ
อิสราเอลไม่มี เหตุการณ์ที่เขาต้องเผชิญที่ทะเลแดงได้แต่ต้องเขาถึงชีวิตส่วนตัวทุกคน
แรกๆ ก็ดูเหมือนว่าเขาตกอยู่กับสถานการณ์ที่ไม่มีทางออก แต่เมื่อพิจารณาถึงการที่พระ
เจ้าทรงนำเขาออกมาจากประเทศอียิปต์ เราเห็นว่าเป็นสถานการณ์ที่เขาไม่สมควรจะวณ
กระวาย

ข้อ 1 “ชุมนุมชนชาติอิสราเอลทั้งหมด ยกออกจากถิ่นทุรกันดารสิ้น ไปเป็นระยะๆ
ตามพระบัญชาของพระเจ้า...” ขอให้สังเกตว่า พระเจ้าทรงนำเขามาถึงที่นั่น “ตามพระบัญชา

ของพระเจ้า” คุณเคยถูกหลอกจากนักประกาศที่พูดเอาใจผู้ฟังไหม? “เชื่อในพระคริสต์แล้ว คุณจะไม่มีปัญหาในชีวิตอีกต่อไป” คำพูดอย่างนี้ไม่จริงเลย ตรงกันข้าม พระเยซูคริสต์ตรัสว่า

“เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบ ความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

ถึงแม้ว่าคุณมีชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้าแล้ว คุณยังจะต้องเผชิญกับปัญหาตราบใดที่ คุณยังอยู่บนโลกนี้ อย่างไรก็ตาม คุณก็มีวิธีที่จะให้คุณเผชิญปัญหานั้นด้วยความมั่นใจและความสงบใจ คุณยังไม่ได้ดำเนินชีวิตคริสเตียนจนกว่าคุณจะได้มีประสบการณ์อย่างหมดหนทาง เมื่อล้าธารจะแห้ง (1 พงศ์กษัตริย์ 17:7) เมื่อคุณไม่สามารถแก้ไขโดยอาศัยปัญญาหรือกำลัง ของมนุษย์ เมื่อคุณคิดไม่ออก พูดไม่ออก อธิษฐานก็ไม่ออก! คุณจะไม่มีประสบการณ์ชีวิตคริสเตียนจนกว่าคุณจะสามารถประสบกับเหตุการณ์การณอย่างนี้ เพราะว่าในที่สุด พระเจ้าจะนำผู้เชื่อทุกคนถึงแม้สถานการณ์ที่ดูเหมือนว่าจะไม่มีทางออก พระเจ้าได้ทรงกระทำอย่างนี้แก่บรรดาบุตรของอิสราเอล พระเจ้าทรงนำเขาจากการเป็นทาสที่อียิปต์ ทรงนำเขาข้ามทะเลแดง แล้วตอนนี้เขาได้อยู่ที่ที่หนึ่งชื่อ เรฟิไดม ซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ที่แห่งนี้ไม่มีน้ำดื่มสักหยดเดียว มีคนมากมายถึง 2 ล้านคน และไม่มีน้ำดื่ม คำว่า ถิ่นทุรกันดาร หรือ ทะเลทราย ในภาษาฮีบรูเรียกว่า “มิดบาร์” หมายถึงที่เปล่าเปลี่ยวมีแต่พื้นทราย ชนชาติอิสราเอลทุกข์ทรมานเพราะกระหายน้ำมาก แต่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นอย่างมีจุดประสงค์ พระเจ้าได้ทรงตรัสกับชนชาติอิสราเอลสมัยนั้นเหมือนอย่างที่เราจะตรัสกับผู้ที่เชื่อในสมัยปัจจุบันว่า เจ้าจะวางใจในเราไหม?

คุณได้วางใจในพระองค์สำหรับเรื่องความรอดหรือไม่ คุณได้เชื่อในพระเยซูและรับพระองค์เข้ามาในชีวิตให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคุณหรือยัง?

“พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์ แต่ได้ทรงโปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อประโยชน์แก่เรา ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงโปรดประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลาย ด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” (โรม 8:32)

สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าทรงกระทำให้เราในขณะที่เรายังเป็นผู้ที่ไม่เชื่อ การที่พระเจ้าทรงส่งพระบุตรมายังไม่กางเขนเพื่อที่จะรับการลงโทษบาปแทนเรา เป็นการเสียสละที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ทรงสามารถกระทำได้ พระองค์ทรงกระทำเพื่อคุณในขณะที่คุณ

เป็นศัตรูของพระองค์ และเราทุกคนก็เป็นศัตรูของพระองค์ขณะที่พระเยซูคริสต์ทรงตายเพื่อเรา (โรม 5:10) พระองค์จะทรงชอบพระทัยที่จะกระทำน้อยลงไปกว่านั้นในเมื่อเราเป็นบุตรของพระองค์แล้วหรือ? (ยอห์น 1:12) ไม่เลย! พระองค์ทรงประสงค์ที่จะกระทำมากที่สุดให้เรา แต่มีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นซึ่งพระองค์ทรงปรารถนาจากเราก่อนที่เราสามารถเข้าไปถึงการพำนัก ซึ่งเป็นการเสบาโตต่อเนื่องและสถานแห่งความสงบและความมั่นคง พระเจ้าปรารถนาให้เรามีความเชื่อ! พระองค์ทรงตรัสอยู่ว่า “เจ้าจะวางใจในเราไหม?” ด้วยพระประสงค์นี้ พระองค์ทรงประทานพระสัญญาในพระคัมภีร์ ซึ่งเราสามารถประยุกต์ด้วยความเชื่อเพื่อนำมาใช้ในชีวิต ซึ่งเป็นพระสัญญาที่มอบความสงบสุขแก่ผู้เชื่อ

ส่วนชนชาติอิสราเอลนั้น เหตุการณ์นี้เป็นโอกาสดีสำหรับเขาที่จะวางใจในการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า และที่จะเข้าถึงการพำนักของพระองค์ จะดีมากถ้าเราสามารถอ่านในข้อ 2 ว่า “เหตุฉะนั้นประชาชนจึงคุกเข่าลงและอธิฐานกับพระเจ้าว่า ‘ขอบคุณพระเจ้าสำหรับโอกาสพิเศษที่เราจะต้องวางใจในพระองค์ ถึงแม้สถานการณ์ดูเหมือนเราไม่มีทางออก เราจะรอดอยพระองค์ที่นี่ เราวางใจในพระองค์สำหรับน้ำ และเรายินดีที่จะรอดอยการอัศจรรย์ของพระองค์ เรายังจำคำพูดของโมเสสก่อนที่เราข้ามทะเลแดงว่า ‘หยุดนิ่งเสีย แล้วคอยดูความรอดที่จะมาจากพระเจ้า’ และเราได้ยืนที่นั่นและได้เห็นความรอดที่ได้มาจากพระองค์ ตอนนีเรายินดีที่จะอยู่หนึ่ง ๆ เพื่อที่จะเห็นความยิ่งใหญ่ของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง’ ”

จะเป็นสิ่งที่ดีเลิศถ้าเราสามารถเชื่อดังนี้เสมอ แต่ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ผมก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเทศนาเรื่องนี้ ตรงกันข้าม ลองคิดว่าคนมักจะทำอะไรในเมื่อมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นหลายคนมากที่เดียวที่ติดกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อนั้น เขาพลาดที่จะดำเนินไปด้วยความเชื่อ ตกใจ หวาดหวั่น และเสียสติ แต่ถ้าจะต้องมีพวกคนในโลกนี้ซึ่งควรแสดงความสงบใจและความกล้าหาญ สันติสุขและความปีติยินดี ความเข้มแข็งและอิทธิพล ท่ามกลางความวุ่นวายและความกดดัน ก็ควรเป็นทุกคนที่รู้จักพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ข้อ 2 แทนที่จะเห็นชาวอิสราเอลแสดงความเข้มแข็ง เราได้อ่านในข้อ 2 ว่า “เหตุฉะนั้นประชาชนจึงกล่าวหาว่าเป็นความผิดของโมเสส” ในภาษาฮีบรูเราได้พบคำว่า “เมริบาร์ท” ซึ่งมีความหมายว่า “แสดงความขบถใจ”, “บ่น” หรือ “วิจารณ์” ต่อไปนี้ผมจะใช้คำว่า “เมริบาร์ท” ซึ่งจะช่วยคุณให้เข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากยิ่งขึ้น

ประชาชนได้ “เมริบาร์ท” ต่อหน้าโมเสส เขาได้วิจารณ์โมเสส บ่นและวุ่นวายต่อหน้าเขา ประชาชนเรียกร้องว่า “ให้น้ำพวกข้าดื่มซิ” การขอร้องดังนี้แปลกประหลาดมาก เขาคิดว่า

โมเสสจะเสกน้ำให้ปรากฏต่อหน้าเขาหรือ? ความรอดมาจากพระเจ้าเพียงผู้เดียว ซึ่งโมเสสได้บอกเขาตลอดมา ถ้าสถานการณ์ไปได้ด้วยดี โมเสสจะไม่ได้รับคำชมเชย แต่เมื่อสถานการณ์แย่ โมเสสถูกกล่าวหาอยู่เสมอ พฤติกรรมดังนี้เป็นผลของธรรมชาติบาป มนุษย์ชอบจะหาแพะรับบาปแทนที่จะรับผิดชอบเอง แพะรับบาปนั้นมักจะเป็นผู้นำ “โมเสสจึงบอกเขาว่า “พวกเจ้าหาเรื่องเราทำไม เหตุไฉนพวกเจ้าจึงบังอาจลงดีกับพระเจ้า” โมเสสอาจถามต่อว่า “พระเจ้าเล็กเกินไปสำหรับเราหรือ พระเจ้าไม่สามารถจัดเตรียมความจำเป็นของเราหรือ เป็นผู้ใดเล่า ที่ทรงนำเราออกมาจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ ถ้าพระเจ้าทรงกระทำการใหญ่ที่นั่นแล้วจะเป็นไปได้ไหมว่า พระเจ้า ผู้ที่ทรงแหวกทะเลแดง จะสามารถจัดน้ำให้ดื่ม?”

ข้อ 3 “ประชาชนกระหายน้ำที่ตำบลนั้น” เหตุการณ์นี้เป็นปัญหาที่แท้จริง ประชาชนได้ “เมริบาร์ท” ต่อโมเสสแล้วว่า “ทำไมท่านได้พาพวกข้า ทั้งบุตรและฝูงสัตว์ของข้าออกมาจากประเทศอียิปต์ให้อดน้ำตาย” ในเวลาวิกฤตจะต้องมีบางกลุ่มที่ชอบบ่นเสมอ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงไม่ประสงค์ให้ผู้เชื่อสักคนหนึ่งได้บ่นต่อวิกฤตการณ์ใดๆ พระเจ้าทรงประสงค์ให้ผู้เชื่อทุกคนได้วางใจในพระองค์ ประยุกต์ความเชื่อพร้อมกับพระสัญญาของพระองค์ ที่จะทะลุกำแพงซึ่งขวางกั้นความเชื่อนั้น! แต่เมื่อเราบ่นหรือวิจารณ์คนอื่นในสถานการณ์กดดัน นั้นกำลังแสดงว่า เราไม่มีความเชื่อ และไม่ไว้วางใจในพระองค์

ในข้อต่อๆไปเราจะเห็นถึงการแก้ไขปัญหาซึ่งมาโดยพระคุณพระเจ้าเท่านั้น ผู้เชื่อบางคนไม่เคยเห็นถึงสิ่งที่พระคุณของพระองค์มีไว้สำหรับเขา แม้กระทั่งความรอดที่เขาได้รับ เพราะความเชื่อในพระคริสต์โดยพระคุณ เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงประทานสิ่งที่เราไม่ควรจะรับอยู่เสมอ ถึงแม้ชนชาติอิสราเอลมีความคิดและพฤติกรรมที่ผิดกับน้ำพระทัยพระเจ้าอยู่เสมอ พระเจ้าก็จะทรงประทานน้ำให้แก่เขา ส่วนโมเสสเอง เขาจะตอบสนองต่อการจุ่มจุ่มจากประชาชนอย่างไร?

ข้อ 4 กับ 5 “โมเสสจึงร้องทูลพระเจ้า...” นี่เป็นภาพแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของโมเสส เขาไม่ได้โต้แย้งกับประชาชนนั้น โมเสสไม่ได้เถียงกับเขา หรือพยายามแก้ตัว เขาได้ร้องทูลพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์จะทำอย่างไรกับชนชาตินี้ดี เขาเกือบจะเอาหินขว้างข้าพระองค์ให้ตายอยู่แล้ว” พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “จงเดินล่วงหน้าประชาชนไป...” คำตอบนี้เป็นคำตอบที่น่าสนใจมาก ประชาชนพร้อมที่จะขว้างหินใส่โมเสส แต่พระเจ้ายังตรัสราวๆกับว่า “จงยืนอยู่ต่อหน้าเขา เจ้าจึงจะเป็นเป้าที่ง่าย ๆ!” ตอนนี้โมเสสจะต้องเชื่อฟังพระเจ้าและเดินนำหน้าคนที่ถือหินอยู่ในมือของเขา แล้วโมเสสจะอย่างไรดี? เขาจะเดินออกมาข้างหน้าด้วยความกล้าหาญของตนหรือ? ไม่! เขาจะเดินออกไปด้วยท่าที่เหมือนกษัตริย์ดาวิดได้เดินออกมาข้างหน้า

โกโลธั โมเสสได้เชื่อในพระเจ้าท่ามกลางวิกฤตการณ์ ซึ่งเป็นเหตุที่พระเจ้าตั้งโมเสสให้เป็นผู้นำของเขา ผู้อื่นได้แต่วิจารณ์ บ่น และร้องไห้อาวาย เพราะเขาไม่มีความสงบ ความมั่นคง และความเข้มแข็งเหมือนโมเสสมิ โมเสสสามารถวางใจในพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ โมเสสก็ได้เชื่อเมื่อพระเจ้าตรัสว่า “พระเจ้าจะทรงรบแทนท่านทั้งหลาย” (อพยพ 14:14) หรืออย่างที่ดาวิดได้บอก “การรบเป็นของพระเจ้า” (1 ซามูเอล 17:47) ดังนั้น โมเสสจึงได้เชื่อฟังนายทัพของเขา และเดินต่อหน้าคนกลุ่มนั้น พระเจ้าก็ตรัสต่อว่า “และนำพวกผู้ใหญ่บางคนของอิสราเอลไปด้วย...” ซึ่งเราอาจให้ความหมายดังนี้ว่า “โมเสส เนื่องจากมีผู้ใหญ่คนๆ อื่นซึ่งจะช่วยแบ่งความรับผิดชอบ ผู้ซึ่งจะต้องเรียนรู้ที่จะวางใจในเรา จงพาเขาออกมาข้างหน้าประชาชนด้วย”

“...ให้ถือไม้เท้าที่เจ้าใช้ตีแม่น้ำไนล์นั้นไปด้วย” ไม้เท้านี้เป็นไม้ทำพิเศษ เพราะไม้นี้เป็นไม้แห่งการพิพากษาลงโทษ

ข้อ 6 ตอนนี้เรามีคำสัญญาจากพระเจ้า “เราจะยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าที่นั่น บนศิลา...” ในภาษาฮีบรู คำ *เซอ* หมายถึงหินขรุขระ ในบทนี้เราไม่ได้อ่านถึงเรื่องประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ก็อ่านถึงเหตุการณ์ซึ่งเล็งถึงพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตีเพื่อเราบนไม้กางเขน (1:โครินธ์ 10:4) เสมือนที่โมเสสจะเอาไม้เท้าไปตีหินนั้น พระบิดาก็จะพิพากษาลงโทษพระบุตรบนไม้กางเขน ซึ่งประทานน้ำแห่งความรอดได้ไหลออกมาถึงเรา

“เราจะยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าที่นั่น บนศิลาที่ภูเขาโฮเรบ จงตีศิลานั้น แล้วน้ำจะไหลออกมาให้ประชาชนดื่ม” ขอสังเกตถึงการเชื่อฟังของโมเสส เขาได้ทำตามที่พระเจ้าทรงตรัสทุกประการ “โมเสสก็ทำดังนั้นต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล โมเสสเรียกชื่อตำบลนั้น มัสสาห์ และ เมรีบาร์” ตอนนี้ผมอ้อนวอนให้คุณในฐานะคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ว่า “จงระลึกถึงเมรีบาร์!” จงระลึกถึงการที่อิสราเอลพลาดที่จะประยุกต์ความเชื่อมาใช้เพื่อแก้ไขวิกฤตการณ์ คือการที่เขาพลาดที่จะทะลุกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อนั้น

เหตุการณ์ เมรีบาร์ ครั้งที่ 2

กัณฑ์การวิถึ บทที่ 20

หลังจาก 40 ปีที่เดินวนเวียนในทะเลทราย รุ่งที่อพยพมาจากอียิปต์ได้เสียชีวิตไปแล้ว ลูกหลานของเขารุ่นใหม่ได้กลับมาถึงสถานการณ์เดียวกันกับที่บิดาของเขาถูกการทดสอบโดยขาดน้ำดื่ม เขาจะระลึกถึง เมรีบาร์ หรือไม่?

ข้อ 1 “ชุมนุมชนทั้งหมดของอิสราเอลเข้ามาในถิ่นทุรกันดารสินในเดือนที่หนึ่ง... ครั้งนั้นชุมนุมชนไม่มีน้ำ...” (ข้อที่ 2ก) ในระหว่าง 40 ปีนั้น ประชาชาติอิสราเอลต้องเผชิญกับความกดดัน ปัญหา และความต้องการอย่างมากมาย แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งจำเป็นให้แก่เขา ด้วยพระคุณและความสัตย์ซื่อตลอด 40 ปีนั้นที่เขาต้องเดินทางเวียนอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ถ้าเขาจำเป็นต้องมีรองเท้าเมื่อไร พระเจ้าทรงประทานให้ ถ้าเขาจำเป็นต้องมีน้ำหรืออาหารเมื่อไร พระเจ้าก็จัดเตรียมให้แก่เขา ถ้าเขาจำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านยุทธศาสตร์เพื่อชนะศัตรู พระองค์ก็ทรงประทานให้ พระองค์ก็ทรงประทานหลักคำสอนพระคัมภีร์เพื่อเขาจะได้เติบโตฝ่ายวิญญาณ พระองค์ทรงจัดเตรียมสำหรับทุกอย่างที่จำเป็น เป็นเวลา 40 ปี ช่วงเวลา 40 ปีที่ผ่านไปนั้น ประชาชาติอิสราเอลได้แต่เห็นพระคุณและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า

ผมต้องการให้บทเรียนนี้เป็นสิ่งที่คุณสามารถประยุกต์มาใช้ในเชิงปฏิบัติได้ ผมอยากให้คุณแทนคำ “ไม่มีน้ำ” กับสิ่งที่คุณขาดอยู่ คุณไม่มีอะไรบ้าง? ไม่มีเงิน? ไม่มีเพื่อน? ไม่มีความสุข? ไม่มีคู่สมรส? อะไรคือสิ่งที่คุณไม่มี? ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการอะไรบางอย่างในชีวิตของเขา แต่พระเจ้าให้เราเจอเหตุการณ์แบบนี้โดยมีเหตุผล เราขาดสิ่งเหล่านั้นในชีวิตของเรา พระเจ้าจึงได้ตรัสกับเราว่า “เจ้าจะวางใจในเราไหม? เราได้ให้บางอย่างแก่เจ้า ซึ่งเราไม่ได้ให้แก่ประชาชาติอิสราเอลที่ต้องเดินทางเวียนในถิ่นทุรกันดาร นั่นคือคำสัญญามากกว่า 7,000 ประการซึ่งถูกเขียนเป็นตัวหนังสือด้วย” เมื่อพระเจ้าตรัสสิ่งใด สิ่งนั้นเป็นความจริง

“พระวาระของพระเจ้าทรงมีชีวิตและทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 เปโตร 1:23)

ด้วยเหตุว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ทรงเป็นพระเจ้าที่สูงที่สุด ทรงฤทธานุภาพ และไม่เปลี่ยนแปลง พระองค์จึงไม่สามารถผิดคำสัญญาของพระองค์เอง คุณเคยคิดถึงสิ่งนี้บ้างไหม? พระเจ้าไม่มีวันที่พระองค์จะกลับคำสัญญาของพระองค์! คำสัญญาถึง 7,000 ข้อที่พระองค์ทรงประทานให้เรานั้นมีไว้เฉพะเพราะช่วงเวลาที่เรายังอยู่ในโลกนี้ อย่างไรก็ตาม ยังมีคำสัญญาสำหรับชีวิตนิรันดร์ที่เราอยู่บนสวรรค์แล้วอีกหลายข้อเช่นกัน

“แต่สัญชาติ [πολιτευμα โพลีเทอมา] ของเรานั้นอยู่ที่สวรรค์ เรารอคอยผู้ช่วยให้รอด ซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์คือพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเรา ให้เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์ ด้วยฤทธานุภาพซึ่งทำให้พระองค์ปราบสิ่งสารพัดลงใต้อำนาจของพระองค์” (ฟิลิปปี 3:20-21)

“ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:4)

ในพระคัมภีร์ก็มีพระสัญญาว่าผู้เชื่อจะมีฤทธานุภาพ (ยอห์น 14:2) และจะได้ “อยู่ที่บ้าน หน้าต่อหน้ากับพระผู้เป็นเจ้า” (2 โครินธ์ 5:8)

แต่ตอนนี้เรายังอยู่ในโลกนี้ และยังคงต้องจัดการกับปัญหา “ไม่มีน้ำ” คือปัญหาส่วนตัวที่คุณกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ทุกคนมีปัญหา ทุกคนต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก คุณอาจคิดว่า “ฉันไม่มีปัญหา” แต่แน่นอนที่เดี๋ยวว่าอีกไม่นานคุณจะต้องมี ถ้าคุณมีชีวิตสบายกับความเจริญรุ่งเรืองในตอนนี้อยู่ พระเจ้าทรงเตือนคุณว่า อย่าลืมพระองค์ตอนมีชีวิตสบายดี ความเจริญมักนำปัญหาเข้ามาถึงชีวิตเช่นเดียวกัน เมื่อชีวิตดำเนินไปอย่างราบรื่นมากยิ่งขึ้น ก็จะยิ่งยากที่จะติดสนิทกับพระเจ้า ไม่เหมือนตอนที่เราเผชิญและจัดการกับปัญหา อหิง ความเจริญจะไม่อยู่กับเราตลอด ความลำบากย่อมเข้ามาในชีวิตเสมอ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าคุณต้องเผชิญกับความยากลำบากและความกดดันเมื่อใด คุณยังสามารถมีความสุขชื่นชมยินดี ความสงบสุข และได้รับพระพรเช่นเดียวกันกับในยามที่มีความเจริญรุ่งเรือง นี่คือการความมั่นคงซึ่งมาจากการมีความเชื่อต่อพระองค์ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ความเชื่อต้องรับการทดสอบด้วยความกดดันเพื่อให้เราจะเติบโตขึ้นและเรียนรู้ที่จะพึ่งพาพระเจ้า วิธีการดำเนินชีวิตเพื่อเราจะผ่านการทดสอบนั้นถูกเขียนไว้เป็นตัวอักษรแล้ว เพียงแต่ว่าเราเองจะต้องยึดสิ่งนั้นไว้ด้วยความเชื่อ ส่วนลูกหลานของอิสราเอล เขาได้มีโอกาสที่จะทะเลาะกับแพงที่ขวางกั้นความเชื่อ ที่จะผ่านการทดสอบอันเดียวกันกับบิดาของเขา ในสถานที่เดียวกับเขา

ข้อ 2 กับ 3

“ครั้งนั้นชุมนุมชนไม่มีน้ำ เขาประชุมกันว่าโมเสสและอาโรน ประชาชนตัดพ้อต่อว่า [เมรีบาร์ท] โมเสสว่า “เมื่อญาติของเราตายต่อพระพักตร์พระเจ้านั้น เราตายเสียด้วยก็ดี”

คำพูดอย่างนี้เป็นคำพูดที่หลายคนอาจคุ้นเคย ผมเคยได้ยินคำบ่นอย่างนี้ในหลายรูปแบบ “ແ່แล้ว! ฉันตายดีกว่า”, “ชีวิตมันลำบากจริงๆ”, “พระเจ้าข้า ขอลบชื่อข้าพระองค์ตายตอนนี้เถิด” “ไม่มีใครมีปัญหาใหญ่เท่ากับที่ฉันมีอยู่” ถ้าเขามีชีวิตเหลือเพียงนาทีเดียว พนันได้ว่าเขาควรเปลี่ยนแปลงทัศนคติเสียใหม่ คุณเคยสังเกตไหมว่า คนที่ชอบเล่าปัญหาของตนให้คนอื่นฟัง มักจะเล่าให้คนที่ปัญหาหนักยิ่งกว่าตัวเขาเอง

ตอนนี้ ซนชาติอิสราเอลกำลังบ่นว่า “เมื่อญาติของเราตายต่อพระพักตร์พระเจ้านั้น เราตายเสียด้วยก็ดี”

ตามจริงแล้ว เขาไม่อยากตายเมื่อญาติของเขาตายไป เป็นเพราะอะไร? เพราะญาติของเขาตายจากการทำบาปที่นำไปสู่ความตาย คือการที่ผู้เชื่อตายเพราะเขาได้พลาดต่อหน้าพระทัยพระเจ้าบ่อยครั้งและยาวนานจนพระเจ้าจึงไม่ให้อยู่ในโลกต่อไป การบ่นกับพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์อยากตาย” เปรียบเสมือนกับนักฟุตบอลตัวเอกที่พูดกับตัวเองว่า “หวังว่าโค้ชจะเรียกฉันออกจากเกมนี้” ความจริงก็คือ เขาไม่อยากจะต้องออกสนาม ถ้าเขาได้พลาด เขาคงอยากที่จะเล่นต่อไปเพื่อที่จะมีโอกาสแก้ตัว ผมไม่รู้ว่าจะทำไมผู้เชื่อหลายคนมาถึงจุดที่สิ้นคิด แล้วบอกว่า “ฉันตายเสียดีกว่า”

ข้อ 4 กับ 5 ชุมนุมชนคนเหล่านี้ได้ตกอยู่กับความคิดเหมือนกับญาติของเขา จึงได้บอกว่า “ท่านพาชุมนุมชนของพระเจ้ามาในถิ่นทุรกันดารนี้ให้ตายเสียที่นี้ ทั้งตัวเราและสัตว์ของเราทำไม และทำไมท่านจึงให้เราออกจากอียิปต์ นำเรามาอยู่ที่เลวทรามนี้...” ตอนนั้นเขากำลังว่าเป็นโมเสสที่ให้เขาออกจากอียิปต์! ในชีวิตคริสเตียนของคุณมีสักกี่ครั้งที่คุณได้บ่นว่า “นี่แน่จ้ะ ก่อนที่ฉันจะเชื่อ ฉันไม่ต้องมีปัญหาแบบนี้ ก่อนฉันเป็นคริสเตียนทุกอย่างไปได้ด้วยดี” ชาวอียิปต์ได้พูดราวๆ นี้ จำไว้ว่า เขาเป็นลูกหลานรุ่นต่อมาจากชาวอียิปต์ที่อพยพมาจากอียิปต์ ซึ่งได้บ่นเหมือนรุ่นก่อนเขาว่า “...เป็นที่ซึ่งไม่มีพืช ไม่มีมะเดื่อ องุ่นหรือทับทิม...” คุณรู้ไหมว่าเขากำลังปรารถนาอะไร? อียิปต์! เขาก็กำลังบอกว่า “เรากลับไปอยู่ที่อียิปต์ดีกว่า” เขาไม่ได้นึกถึงพันธนาการหรือเส้นของนางงาน เขานึกถึงแต่สิ่งที่ดี ผมเคยได้ยินผู้เชื่อบอกว่า “เพื่อนฉันที่ไม่เป็นคริสเตียน มีน้ำใจต่อฉันมากกว่าเพื่อนที่เป็นคริสเตียน เพื่อนที่ไม่เชื่อมีใจเมตตา ชีวิตเก่าของฉันดีกว่านี้” เขาได้แต่นึกถึงองุ่นและทับทิมเท่านั้น ทุกครั้งที่คุณอยู่ในเหตุการณ์กดดัน คุณอยากที่จะย้อนเวลากลับไปที่เดิมหรือเปล่า? ความคิดดังนี้เป็นสิ่งที่น่าอันตรายมากสำหรับคริสเตียน คือการที่คิดถึงสิ่งเพิลิตเพิลิน และความสนุกสนานของชีวิตเก่าซึ่งคุณได้รอดพ้นไปแล้ว มีผู้เชื่อหลายคนที่ไม่ได้แค่หันมองกลับไป แต่ได้เดินกลับไปด้วย เพื่อที่จะตอบสนองความปรารถนาของตัวเอง เขาไม่อยากให้คนอื่นเห็นว่าเขาเป็นคริสเตียนอีกต่อไป แต่ความจริงคือ ผู้เชื่อทุกคนได้เป็นลูกของพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์ ซึ่งตัวเขาเองไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ซนชาติอิสราเอลรุ่นนี้ ได้ตกอยู่ในกับดักอันเดียวกับญาติของเขา เขาได้ปรารถนาที่จะกลับไปอียิปต์แทนที่จะเผชิญการทดสอบ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่ดี แต่ตอนนี้เขากำลังเห็นอียิปต์เป็นสิ่งที่ดี เป็นที่ที่เขาจะมีความสุข “อยากไปอียิปต์จังเลย ที่นั่นสนุกสนานแน่ ที่นั่นมีน้ำเยอะ ที่นั่นมีแม่น้ำไนล์ เต็มด้วยน้ำสำหรับให้เราดื่ม” แต่

เขาแพ้ต่อการทดสอบของเขา เพราะเขาสัมผัสสิ่งสำคัญซึ่งเราทุกคนควรทำเป็นสิ่งแรกเมื่อเราต้องเผชิญกับปัญหา “ไม่มีน้ำ”

“จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่และเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย” (1 โครินธ์ 5:18)

ผมขอถามตรงๆ ว่า คุณได้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเหตุการณ์ “ไม่มีน้ำ” ที่มีอยู่ในชีวิตของคุณหรือยัง? คุณได้ขอบคุณพระองค์ทุกวันสำหรับปัญหานั้นไหม? คุณได้ตื่นตอนเช้าทุกวันและอธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้าข้า วันนี้เป็นวันของพระองค์ ลูกยังมีชีวิตอยู่ในวันนี้เพราะพระคุณของพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์สำหรับความยากลำบากในชีวิตของลูก...” บ้างไหม?

คุณรู้หรือไม่ว่า คุณไม่สามารถเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณให้เป็นคริสเตียนที่พอพระทัยพระเจ้าได้จนกว่าความเชื่อของคุณจะได้รับการทดสอบ

นักอเมริกันฟุตบอลไม่ได้รับสิทธิ์อัตโนมัติที่จะเล่นเพราะมีร่างกายที่ใหญ่ ขนาดของร่างกายไม่เกี่ยว ที่สำคัญคือเขามีใจที่จะเล่น จึงได้สละเวลาและเหงื่อเพื่อเขาจะพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน เขาต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงในการหัดวิดพื้น duck waddles วิ่ง หยุด ออกตัว วิ่ง เข้าเตะลูบอบน และอื่นๆ อีกมากมาย นี่คือนเวลาการฝึกและทดสอบของเขา เขาจะเริ่มต้นในเดือนสิงหาคม ซึ่งอยู่กลางหน้าร้อน แล้วจะฝึกจนเกือบตายใน 2-3 วันแรก ช่วงแรกนี้จะทรมาณมากเพราะต้องใส่ชุดป้องกันที่หนักและร้อน ร่างกายก็ยังต้องปรับตัวกับการออกกำลังที่หนักด้วย แต่การฝึกอย่างหนักก็คุ้มค่าในที่สุด ทักษะที่ได้ค่อยๆ เปลี่ยนไป ทักษะในการเล่นและความอดทนก็ดีขึ้น และเมื่อถึงเวลาที่จะต้องแข่งจริงแล้ว นักกีฬาสามารถลงสนามและเล่นด้วยความกล้า ความตั้งใจ ทักษะ และความแข็งแกร่งอย่างสูง

คนอื่นจะมองการฝึกซ้อมความเชื่ออันต่อเนื่องของเราไม่เห็น ในโลกปัจจุบัน พระเจ้าต้องคัด 98% ของทีมออกเพราะเขาไม่สามารถผ่านการทดสอบแห่งการ “ไม่มีน้ำ” ได้ ในปัจจุบันผู้เชื่อไม่รู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์ เขาจึงไม่ได้ยึดพระสัญญาของพระเจ้าไว้เพื่อนำมาใช้ในชีวิต เขาไม่ได้บรรลุค่าแห่งความเชื่อนั้น เขาไม่ได้เข้าสู่ชีวิตซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เขา คริสเตียนปัจจุบันหลายคนชอบมองกลับไปที่ยิปต์ของเขา หรือมองหาคนอื่นเพื่อที่จะกล่าวโทษเขา ซึ่งเราจะเห็นในตอนต่อไป...

ข้อ 6 ขอให้สังเกตความแตกต่างในท่าทีระหว่างโมเสสและอาโรนกับชนชาติอิสราเอล

“แล้วโมเสสและอาโรนออกจากที่ประชุมไปที่ประตูเต็นท์นัดพบ (พลับพลา) และชนหน้าลง...” ในเวลาแห่งวิกฤตการณ์เขาได้แสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้า “และพระสิริของพระเจ้าปรากฏแก่เขา”

ข้อ 7 กับ 8 “พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า ‘จงเอาไม้เท้า...’ ไม้เท้านี้ไม่ใช่ไม้เท้าที่โมเสสใช้ตีแม่น้ำหรือก้อนหิน 40 ปีก่อนหน้านี้ เพราะที่นี้เป็นเรื่องเปรียบเทียบเรื่องใหม่ ไม้ที่เขาต้องใช้เป็นไม้ของอาโรนซึ่งได้งอกมีดอกตูมและดอกบาน “จงเอาไม้เท้าและเรียกประชุมชุมนุมชน ทั้งเจ้าและอาโรนพี่ชายของเจ้า และบอกหิน [ซีลาห์] ต่อหน้าประชาชน...” คำฮีบรูนี้เป็นคำที่แตกต่างจากคำ หิน ซึ่งมีเขียนในพระธรรมอพยพ บทที่ 17 ที่นี้มีคำ ซีลาห์ ซึ่งพูดถึงหินที่อยู่ตำแหน่งสูง นี่เป็นภาพที่เล็งถึงพระเยซูคริสต์ขณะที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากความตาย ดังที่พระคริสต์ทรงรับการพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของเราเพียงครั้งเดียว โมเสสต้องตีหินแค่ครั้งเดียว แล้วตอนนี้ โมเสสจึงรับคำสั่งให้ถือไม้แล้วพูดกับหิน เปรียบเสมือนกับตอนนี้เราได้พูดกับพระเจ้าในนามของพระเยซูคริสต์ ภาพเปรียบเทียบนี้เป็นภาพเล็งถึงพันธกิจของพระคริสต์ที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง

พระเจ้าตรัสว่า “...และบอกหินต่อหน้าประชาชนให้หินหลั่งน้ำ ดังนั้นเจ้าจะเอาน้ำออกจากหินให้เขา ดังนั้นแหละเจ้าจะให้น้ำแก่ชุมนุมชนและสัตว์ต็ม”

แล้วตอนนี้โมเสสก็ได้รับการทดสอบความเชื่อเฉพาะส่วนตัว ข้อสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นต่อมา ซึ่งเป็นเหตุไม่ไห้โมเสสได้นำประชาชนข้ามแม่น้ำจอร์แดน และเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน เพราะการกระทำผิดของโมเสสโยชูวาจึงถูกเลือกเป็นผู้นำแทนเขา

ข้อ 9 กับ 10 “โมเสสก็นำไม้เท้าไปจากหน้าพระพักตร์พระเจ้า ดังที่พระองค์ทรงบัญชา” ถึงตอนนี้โมเสสยังเชื่อฟังพระเจ้า “โมเสสกับอาโรนก็เรียกชุมนุมชนให้ไปพร้อมกันที่หิน โมเสสกล่าวแก่เขาว่า ‘เจ้าผู้กบฏจงฟัง ณ บัดนี้จะให้เราเอาน้ำออกจากหินนี้ให้พวกเจ้าดื่มหรือ’ ” คำพูดดังนี้ไม่ใช่เป็นตามคำสั่งของพระเจ้า

ในเหตุการณ์นี้ พระเจ้าไม่ได้มีพระประสงค์ที่จะดูต่ำชนชาติอิสราเอลด้วยถ้อยคำ แต่ว่าจะกล่าวหาเขาด้วยการปฏิบัติ แต่โมเสสอดไม่ได้ที่จะดูต่ำเขา โมเสสเบื่อแล้ว เขาเบื่อหน่ายจากการ “เมรีบาห์” ที่เขาต้องฟังตลอดมา โมเสสจึงได้พูดว่าเขา ซึ่งอาจจะเหมาะสมถ้าพระเจ้าอนุญาต ก่อนหน้านี้มีบางคราวที่พระเจ้าได้อนุญาตให้โมเสสดูต่ำประชาชนว่าเป็นคน

กบฏที่ดื้อรั้น แต่ไม่ใช่ตอนนี้ คราวนี้พระเจ้าได้เลือกวิธีอื่นที่จะสอนชนชาติอิสราเอลเรื่อง พระคุณ อย่างไรก็ตาม พระเจ้ายังสำแดงความเมตตาต่อโมเสส

ข้อ 11 “และโมเสสก็ยกมือขึ้นตีหินนั้นสองครั้งด้วยไม้เท้า” การกระทำนี้ก็ขัดแย้งกับ คำสั่งของพระเจ้า สำหรับเรานั้นเป็นธรรมดาที่จะคิดว่าพระเจ้าจะไม่ประทานน้ำดื่มให้แล้ว โมเสสกับอาโรนไม่สามารถเอาน้ำออกจากหินได้ แต่พระเจ้าทรงโปรดเมตตา ถึงแม้โมเสสไม่ เชื่อฟังพระเจ้า น้ำก็ยังไม่ไหลออกมา พระเยซูคริสต์ถูกตีถึงตายเพียงครั้งเดียว เพื่อเราสามารถ รับน้ำแห่งความรอด ตอนนี้เราพูดกับพระเจ้าพระบิดาด้วยการอธิษฐานผ่านศิลาที่เป็นขึ้นมา จากความตาย ซึ่งให้เราได้รับน้ำแห่งพระพร ข้อสังเกตคำกริยาวิเศษณ์ในประโยคนี้ว่า “และ น้ำก็ไหล *พุ่งออกมามากมาย* ชุ่มชุ่มชื้นและสัตว์ของเขาก็ได้ดื่มน้ำ”

ข้อ 12 “แล้วพระเจ้าได้เรียกโมเสสให้แยกกับประชาชน ตรัสกับโมเสสอย่างส่วนตัว แล้วทรงลงโทษโมเสสอย่างส่วนตัวด้วย เนื่องจากโมเสสเป็นผู้นำเขาต้องรับผิดชอบความผิด ของเขาต่อพระเจ้าเพียงผู้เดียว พระเจ้าตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า “เพราะเจ้าไม่ได้เชื่อเรา...” ถึงแม้อาโรนกับโมเสสได้รอดพร้อมกับชาวอิสราเอล เขาพลาดที่จะประยุกต์ความเชื่อมาใช้ เขาพลาดที่ได้ทะลุกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อ

“เพราะเจ้าไม่ได้เชื่อเรา จึงไม่ได้ถวายความศกดิ์สิทธิ์แก่เราต่อหน้าคนอิสราเอล เพราะฉะนั้นเจ้าจึงจะไม่ได้นำคนที่ประชุมนี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา”

ข้อ 13 “น้ำนั้น คือน้ำเมรีบาห์” ขออย่าลืมเหตุการณ์ เมรีบาห์ จงจดจำคำเตือนที่พระเจ้าได้ ให้แก่เราเกี่ยวกับการพลาดที่จะทะลุกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อของเรา ถ้าคุณจะทะลุกำแพง นั้น คุณจำเป็นต้องยึดพระสัญญาของพระองค์ไว้และเชื่อฟังพระองค์!

การประยุกต์เหตุการณ์ เมรีบาห์ จากพันธสัญญาใหม่

ฮีบรู 3:7-11

พระธรรมฮีบรู 3:8 ถูกคัดลอกจากสดุดี 95:8 ซึ่งในภาษาฮีบรูเขียนไว้ว่า “อย่าให้ จิตใจของเจ้ากระด้าง อย่างที่เมรีบาห์ อย่างวันทอดสอบในถิ่นทุรกันดาร”

ข้อสังเกตฮีบรู 3:7 “เหตุฉะนั้น ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า

วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายฟังพระสุรเสียงของพระองค์...” ในวันนี้พระองค์ตรัสอะไรแก่เรา? พระสัญญาของพระองค์! คุณได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ไหมที่พระองค์ตรัสอยู่ว่า

“อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เรา จะหนุนกำลังของเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาแห่ง ความชอบธรรมของเรา” (อิสยาห์ 41:10)

คุณได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ที่พระองค์ตรัสว่า

“จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใย ท่าน” (1 เปโตร 5:7)

และคุณได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ที่พระองค์ตรัสอยู่ว่า

“จงมอบภาระของท่านไว้กับพระเจ้า และพระองค์จะทรงค้ำจุนท่าน พระองค์จะไม่ ทรงยอมให้คนชอบธรรมคลอนแคลนเลย” (สดุดี 55:22)

คุณได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ที่พระองค์ตรัสว่า

“จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง จง ยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อำนาจของเจ้า ราบรื่น” (สุภาษิต 3:5-6)

คุณได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ที่พระองค์ยังตรัสอยู่ว่า

“จงปีติยินดีในพระเจ้า และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนาของท่าน จงมอบ ทางของท่านไว้กับพระเจ้า วางใจในพระองค์ และพระองค์จะทรงกระทำให้อำนาจสำเร็จ” (สดุดี 37:4-5)

เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะทะลุกำแพงที่กีดกันความเชื่อนั้น ที่จะเข้าไปถึงการสะบาโตต่อเนื่อง และที่จะเข้าสู่การพำนักซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานแก่ผู้เชื่อทุกคน

ข้อ 7 กับ 8

“ถ้าท่านทั้งหลายฟังพระสุรเสียงของพระองค์ [พระสัญญาจากพระคำของพระองค์] อย่าให้จิตใจ [คือซีกของสมองด้านหน้าซึ่งมีหน้าที่ในเรื่อง เจตจำนง และการตัดสินใจที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อ] ของท่านดี้อัน [การที่จะไม่เชื่ออย่างต่อเนื่อง และการปฏิเสธที่จะวางใจในพระองค์] เหมือนอย่างในการกบฏ [เมรีบาร์ท] ในวันทดสอบในถิ่นทุรกันดาร”

อีบรูทที่ 3 กำลังพูดอะไรกับเราในวันนี้? ในอดีตพระเจ้าทรงมีการเสบาโตต่อเนื่องสำหรับคนของพระองค์ อย่างเช่น อับราฮัม:

“ท่านมิได้หวั่นไหวแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่ท่านมีความเชื่อมั่นคงยั้งยืน จึงถวายเกียรติแด่พระเจ้า ท่านเชื่อมั่นว่า พระเจ้าทรงสัญญาอย่างไร พระองค์สามารถทรงกระทำสิ่งนั้นได้” (โรม 4:20-21)

พระเจ้าทรงให้คำสัญญากับชนชาติของพระองค์ ทรงสำแดงความสัตย์ซื่อของพระองค์ แล้วได้นำชนชาตินั้นถึงการทดสอบโดยตรัสแก่เขาว่า “เจ้าจะวางใจในเราหรือไม่?” แต่เขาไม่! ในวันนี้พระเจ้ายังตรัสอยู่ “เจ้าจะพลาดอีกครั้งไหม? หรือจะวางใจในเรา เจ้าได้วางใจในเราสำหรับเรื่องที่ใหญ่ที่สุด คือความรอด แล้วเจ้าจะวางใจในเราสำหรับสิ่งจำเป็นในชีวิตเจ้าไหม? จะวางใจในเราสำหรับเรื่อง “ไม่มีน้ำ” ที่เจ้ากำลังเผชิญอยู่ตอนนี้ไหม?” คุณจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์เมื่อพระองค์เตือนคุณว่า “อย่าให้จิตใจของเจ้าดี้อัน เหมือนในวัน เมรีบาร์ท ในวันทดสอบในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าทดสอบเราโดยเอาเราเข้าพิสุจน์ ถึงแม้ว่าเขาเห็นการกระทำของเราตลอดสี่สิบปี” พระองค์ทรงสัตย์ซื่อต่อเขาเป็นเวลา 40 ปี

ข้อ 10 “เพราะเหตุนั้นเราจึงพิโรธคนเหล่านั้น และว่า ใจของเขาหลงผิดอยู่เสมอ เขาไม่รู้จักทางของเรา” ขอสังเกตคำว่า “เขาไม่รู้จักทางของเรา” เขาไม่ได้แค่พลาดที่จะวางใจในพระองค์ และที่จะประยุกต์พระสัญญาของพระองค์มาใช้กับความเชื่อ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้เราเห็นว่า เขา *ไม่รู้จัก* การเสบาโตต่อเนื่อง ซึ่งพระเจ้าจัดเตรียมมาให้เขาแล้ว ที่นี่มีสิ่ง

เป็นของเขา แต่เขาไม่ได้ยึดสิ่งนั้นไว้ วันนี้การสะบาโตต่อเนื่องเป็นของคุณเช่นเดียวกัน เพียงแต่คุณยึดสิ่งนั้นไว้

ข้อ 11 “ตามที่เรารู้จักด้วยความพิโรธว่า “เขาจะไม่ได้เข้าสู่การฟานักซึ่งเราจัดให้” และแล้ว ตามที่พระองค์ทรงสัญญา รุ่นนั้นไม่ได้เข้าสู่การฟานักนั้น เว้นแต่ คาเล็บและโยชูวา เท่านั้น

ข้อ 12 “ดูก่อน ท่านพี่น้องทั้งหลาย [ผู้เชื่อปัจจุบัน] จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่วที่ไม่เชื่อ [เป็นสิ่งชั่วที่ไม่เชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า] คือใจซึ่งพาท่านหลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์” มีผู้เชื่อหลายคนมากทีเดียวที่ได้รับความรอดชั่วนี้รันดร์แต่อยู่ห่างจากพระเจ้าในโลกนี้ ถ้าคุณกำลังเผชิญอยู่กับปัญหา “ไม่มีน้ำ” ถ้าคุณเครียด คุณปัญหาคืออะไร? ปัญหาคือคุณอยู่ห่างจากพระเจ้าผู้ซึ่งรอคอยที่จะช่วยพรคุณ แต่พระองค์จะไม่ช่วยพรคุณจนกว่าคุณได้ทะลุกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อ “จงนิ่งไว้ คอยดูความรอดที่มาจากพระเจ้า” (อพยพ 14:13)

“แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระเจ้า จะเสริมเร็วแรงใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย” (อิสยาห์ 40:31)

อะไรคือเร็วแรงในชีวิตคริสเตียน? การที่จะหยุดนิ่ง! กำลังของเราอยู่ในการสะบาโตต่อเนื่องที่พระเจ้าทรงประทานให้เรา ซึ่งตอนนี้ถูกเรียกว่า “การฟานัก” คำนี้ใช้พ้องกับคำ “สะบาโต” ซึ่งมาจากคำฮีบรู (*سابาท*) ซึ่งหมายความว่า “หยุดงาน”

ข้อ 13 ถึง 15

“ท่านจงเตือนสติ [หนุนใจ] กันและกัน ทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า ‘วันนี้’ เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะเล่ห์ของบาป เพราะเรามีส่วนร่วมกับพระคริสต์ ถ้าเราเพียงแต่ยึดความไว้วางใจที่เรามีอยู่ [คือถ้าเราวางใจในพระองค์ต่อเนื่อง และประยุกต์พระสัญญาของพระองค์กับความเชื่อที่เรามีจนถึงปัญหา “ไม่มีน้ำ” นั้นจบสิ้น] เมื่อมีคำกล่าวไว้ว่า

วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านตื้อ
รื่นเหมือนอย่างในการกบฏที่ [เมริบार्ห์] นั้น”

เมื่อเราจะต้องเผชิญปัญหา “ไม่มีน้ำ” คงดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ยากที่สุดในโลก
สำหรับเรา ผู้ที่หนักใจกับเรื่องของเขาอาจคิดว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะทนกับเรื่องนี้ได้อีกสักนาน
เท่าไร” หรือ “ฉันทนไม่ไหวแล้ว” แต่เมื่อพระเจ้านำคุณเข้าในเตาไฟ คือเตาแห่งการทรมาน
พระองค์ปรารถนาให้คุณทำอย่างเดียวกับท่านั้น นั่นคือวางใจในพระองค์! เชื่อมั่นในพระคำของ
พระองค์! ประยุกต์พระสัญญาของพระองค์กับความเชื่อ แล้วเข้าไปสู่การพำนักอันสมบูรณ์
แบบของพระองค์ ซึ่งที่นั่นมีสันติสุขอันสมบูรณ์แบบ การหยุดพักอันสมบูรณ์แบบ และ
ความมั่นใจอันสมบูรณ์แบบ เปโตรได้เขียนถึงหลักการนี้ว่า

“การลองดูความเชื่อของท่าน [การทดสอบ] อันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำ ซึ่งแม้เสีย
ไปได้ก็ยังถูกลองด้วยไฟ [วิกฤติการณ์ใหญ่] จะเป็นเหตุให้เกิดการสรรเสริญ
เกิดศักดิ์ศรีและเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมา” (1 เปโตร 1:7)

‘ถูกลองด้วยไฟ’ มีความหมายอันเดียวกับการ “ไม่มีน้ำ” ในฐานะเป็นผู้เชื่อใน
พระคริสต์ คุณกำลังมีโอกาสทอง ยิ่งอนาคตดูมืดมนมากขึ้น ความลำบากยิ่งหนัก หรือ
ปัญหายิ่งใหญ่โต พระองค์ก็จะยิ่งรับเกียรติเมื่อเราวางใจในพระองค์และทะลุกำแพงที่ขวางกั้น
ความเชื่อ

“แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่พักพระทัยของพระเจาก็ไม่ได้เลย” (ฮีบรู 11:6ก)

คำจำกัดความของการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

ฮีบรู 4:1

เราอาจตั้งหัวข้อของ ฮีบรูบทที่ 4 ว่า “วิถีแห่งการมีความสุข ถึงแม้เป็นคริสเตียน”
คุณอาจคิดว่าผมล้อเล่น แต่ผมพูดจริง คุณรู้ไหมว่า ความสุขเป็นสิ่งที่พบบากสำหรับผู้เชื่อใน
พระคริสต์เนื่องจากเขาต้องทนกับความกดดันมากกว่าผู้ที่ไม่เชื่อเป็นพันเท่า คำพูดแบบนี้ไม่

ควรวีใช้ในการประกาศ แต่ในฐานะผู้เชื่อเราต้องยอมรับความจริงว่า ในโลกนี้ผู้ที่ไม่เชื่อสามารถหาความสุขง่ายกว่าผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ มันจะง่ายสำหรับเขา ถึงแม้จะเป็นความสุขชั่วคราว เพราะเขาจะไม่ต้องทนกับความกดดันที่แสนสาหัสซึ่งผู้เชื่อจะต้องแบกไว้ บ่อยครั้งผู้เชื่อที่มีความสามารถสูงในการรับใช้พระองค์ จะต้องทนทุกข์และแบกภาระยิ่งหนัก จากทั้งด้าน โลก เนื้อหนัง และผีมารซาตาน

เมื่อกองทัพบทหารอากาศได้สามารถบินเร็วกว่าเสียงในปี ค.ศ. 1947 เขาได้ผ่านพันอุปสรรคประการหนึ่ง แต่ก็สร้างอุปสรรคประการอื่นๆ ขึ้นมาด้วย เมื่อได้บินเร็วถึง 2 เท่าของความเร็วของเสียงจะเกิดปัญหากับความร้อนสูงมาก ดังนั้น เขาต้องหาวิธีที่จะปกป้องนักบินจากความร้อน อย่างไรก็ตาม อุปสรรคในการบินเร็วกว่าเสียงคงน้อยมากเมื่อได้เปรียบกับการที่เราจะต้องทะลุกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อ

หลายปีที่แล้ว ผมได้คุยกับนักบินในกองทัพทหารเรือคนหนึ่งที่ได้พูดถึงประสบการณ์ครั้งหนึ่งที่น่าสนใจมาก ขณะที่เขาขับเครื่องบินไอพ่น เขาถูกยิงจากปืนของเครื่องบินของเขาเอง! เขาได้ยิงปืนเข้า ภาพนี้ได้แสดงถึงการพัฒนาก้าวหน้าเกี่ยวกับความเร็ว เราสามารถยิงปืนข้างหน้าแล้วยังโดนกระสุนของตัวเองได้!

แต่ถ้าเราพลาดที่จะทะลุกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อ ก็เท่ากับว่าเรายังถูกตัวเองแทนที่จะเข้าสู่ฟ้านักอภินิหารที่สงบเงียบ เราจะวุ่นวายกับการพยายามแก้ไขปัญหาโดยกำลังของตนเอง

พระเจ้าทรงโปรดประทานความรอดชั่วฉับนิรันดร์ให้แก่เรา เราารู้ยู่ที่เราได้รับความชอบธรรมของพระองค์ และความรอดเป็นของเราแล้ว เราารู้ดีว่าความผิดบาปของเราถูกยกเลิกไป เราเป็นบุตรของพระองค์ ก็เป็นผู้ที่พระองค์ทรงรักด้วยความรักที่ไม่มีที่เปรียบได้ เป็นความรักที่อัศจรรย์และไม่มีที่สิ้นสุด เราารู้ดีว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์สำหรับชีวิตของเรา การที่พระเจ้ายังให้ผู้เชื่อมีชีวิตอยู่บนโลกหลังความรอดแสดงว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์สำหรับเขาในวันนี้ วันพรุ่งนี้ และวันๆ ต่อไปจนถึงเราจะต้องไปจากโลกนี้ ในขณะที่เราสำนึกในความรอดและดำเนินชีวิตต่อไปในโลกนี้ เราก็ต้องสำนึกว่าพระเจ้าไม่ได้ลืมนี่ว่าเราต้องมีความสุข ความสงบสันติ ความมั่นคง และกำลัง

เราได้รับความรอดในพระเยซูโดยความเชื่อ เราได้ตัดจิตใจที่จะวางใจในพระองค์และวางใจเชื่อในเรื่องนี้ว่า “ทุกคนที่วางใจในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:16) ตอนนี้อย่าประมาทให้เราเติบโตฝ่ายวิญญาณ ถ้าเราไม่โต เราจะต้องแพ้ต่ออิทธิพลและอุปายของโลก เนื้อหนัง และผีมารซาตาน เราต้องเข้าใจว่าผู้เชื่อทุกคนมีโอกาส

ที่จะพ่ายแพ้ต่อธรรมชาติบาปอยู่เสมอ ก็มีสิทธิ์ที่จะโศกเศร้าหรือเกิดอารมณ์เสีย เว้นแต่ว่าเราทะลุกำแพงที่ขวางกั้นความเชื่อนั้น ด้วยพระคุณของพระเจ้า เราได้มีพระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งเราต้องใช้กับความเชื่อเพื่อที่จะรับชัยชนะ

วิธีการในการนำพระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์มาประยุกต์ต่อสถานการณ์ด้วยความเชื่อ

ถ้าคุณจะดำเนินชีวิตไปด้วยความเชื่อ คุณจำเป็นต้องรู้จักพระสัญญาที่มีอยู่ในพระคำของพระเจ้า แล้วก็วางใจเชื่อในพระสัญญาเหล่านั้น มีสามขั้นตอนสำคัญในการประยุกต์พระสัญญาเหล่านั้นมาใช้ ซึ่งเป็นระเบียบการณที่จะช่วยให้คุณคิดได้ในเมื่อคุณจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่กดดัน

ขั้นตอนที่ 1 ยึดพระสัญญาของพระเจ้าไว้สักประเด็นหนึ่ง เพื่อคุณจะมี ความสงบ มั่นคงในจิตใจ จงระลึกถึงพระสัญญาจากพระคำของพระเจ้า จงคิดใคร่ครวญถึงความหมายของพระสัญญานั้น คุณจงสำนึกว่า ในมุมมองของพระเจ้า สถานการณ์ของคุณยังมีทางออก พระองค์ทรงควบคุมสถานการณ์อยู่ และพระองค์ยังทรงคอยดูแลชีวิตของคุณ ความเข้าใจในข้อเท็จจริงนี้จะระงับความกลัว และจะให้โอกาสคุณตั้งสติเพื่อที่จะประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่คุณรู้จัก นำมาใช้ในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ทบทวนหลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งจะสนับสนุนพระสัญญานั้น การตระหนักถึงหลักคำสอนจะช่วยให้คุณมั่นใจในความจริงของพระสัญญานั้นอย่างมีเหตุผล พระสัญญาที่คุณใช้ในขั้นตอนที่ 1 เป็นข้อสรุปจากความจริงหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน ถ้าคุณเอาเหตุผลและความจริงของพระคัมภีร์มาสานกันมากยิ่งขึ้น ความเชื่อของคุณก็จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คุณอาจตระหนักถึงหลักคำสอนที่เกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า เพราะว่าพระลักษณะของพระองค์ได้รับรองพระสัญญาของพระองค์ทุกๆ ประการ หรือคุณอาจคิดถึงความจริงที่เกี่ยวกับการจัดเตรียมของพระองค์ด้วยพระคุณ ซึ่งเน้นความสัตย์ซื่อของพระองค์ในการที่พระองค์ทรงประทานทุกสิ่งที่เป็นจำเป็นเพื่อเราจะดำรงชีวิตอยู่ทั้งทางฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณ หรือคุณอาจใช้ความจริงที่เกี่ยวกับแผนการของพระเจ้า ซึ่งจะให้คุณเข้าใจถึงตำแหน่งของคุณในพระประสงค์อันชั่วนิรันดร์ของพระองค์ ก็จะทำให้คุณนึกถึงทรัพย์ภรณ์ที่

พระองค์ทรงจัดเตรียมให้คุณเพื่อคุณจะได้สำเร็จในชีวิตฝ่ายวิญญาณในเวลาที่你还อยู่ในโลกนี้ ในพระคัมภีร์มีหลักคำสอนพระคัมภีร์อีกหลายประเด็นที่เดียว ซึ่งได้สนับสนุนพระสัญญาของพระเจ้า ซึ่งจะช่วยให้คุณมั่นใจในพระสัญญาของพระองค์ทุกประการ

ขั้นตอนที่ 3 สรุปสถานการณ์จริงจากการประยุกต์ขั้นตอน 1 กับ 2 อย่างเช่น การสรุปอย่างหนึ่งที่คุณอาจได้คิดขึ้นมา มีบันทึกไว้ในโรม 8:31

“ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเรา?” (โรม 8:31)

เมื่อคุณได้มาถึงขั้นตอนที่ 3 แล้ว คุณควรจะมั่นใจในการสรุป เช่น คุณจะมั่นใจว่าพระเจ้าอยู่ฝ่ายคุณ ไม่มีสิ่งใดจะมาขัดขวางคุณแน่นอนอยู่แล้ว! ถึงแม้คุณอาจเชื่อว่าพระสัญญาและหลักคำสอนของพระเจ้าเป็นความจริง แต่การที่นำสิ่งนั้นมาใช้เป็นขั้นตอนดังนี้ จะให้ความจริงนั้นมีชีวิต คุณจึงจะได้พบกับความมั่นใจ ความกล้า ความปลอดภัย และความสงบสุขในความจริงนั้น

หลังจากคุณได้นำขั้นตอน 1 ถึง 3 ประยุกต์ต่อสถานการณ์ จิตใจคุณก็จะสงบและคุณจะมีความมั่นคงในชีวิตอีกครั้งหนึ่ง คุณก็จะสามารถเห็นว่าปัญหาเล็กน้อยของคุณเป็นส่วนหนึ่งในแผนการชั่ววันรื้อของพระเจ้า และคุณก็จะสามารถดำเนินชีวิตต่อไปโดยไม่ต้องเสียเวลากับปัญหานั้นอีกต่อไป คุณอาจต้องใช้เวลา 30 วินาทีในการประยุกต์ขั้นตอนนี้มาใช้หรืออาจจะนานกว่านั้นถ้าคุณจะต้องทวนกลับถึงขั้นตอน 1 หรือ 2 ในกรณีมีข้อสงสัยอยู่ในความคิด แต่ในที่สุด เมื่อคุณได้ฝึกฝนกับการใช้ขั้นตอนนี้มากยิ่งขึ้น คุณจะสามรถดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อในทุกประสบการณ์ในชีวิตของคุณ

การเข้าถึงสำนักของพระเจ้า

ฮีบรู 4:1-3

ข้อ 1 “เพราะฉะนั้น [ยังระลึกถึงประสบการณ์ของชนชาติอิสราเอลจากบทที่ 3] จงเกร็งกลัว...” เมื่อพูดถึงชีวิตคริสเตียนโดยทั่วไป ผู้เชื่อได้รับคำสั่งสอนว่า ‘อย่ากลัว’ (2 ทิโมธี 1:7) แต่ที่นี่เรามีข้อแม้ว่า เราต้องเกร็งกลัวที่จะไม่เข้าสู่การพำนัก ถ้าเราพลาดในการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ เราไม่สามารถมีสันติสุขและรับพระพรที่สมบูรณ์แบบในเวลาที่เรายังอยู่ในโลกนี้ “มีฉะนั้นอาจมีบางคนที่จะไปไม่ถึงการพำนักซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แล้ว” (ฮีบรู 4:1) มีคำ

สัญญาหลายข้อซึ่งผู้เชื่อยังไม่ได้ยึดไว้ พระสัญญานี้มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ และรอคอยคุณที่จะอ้างสิทธิเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิต โดยวิธีนี้เราสามารถเข้าไปสู่ฟ้าสวรรค์ของพระเจ้า นี่คือการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ เราได้ทะลุกำแพงที่กีดกันความเชื่อ ก็เข้าถึงฟ้านักซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เรา

ข้อ 2 “เพราะว่าแท้ที่จริง เราได้รับข่าวอันประเสริฐเช่นเดียวกับเขา แต่ว่าเขาไม่ได้รับประโยชน์จากข่าวอันประเสริฐ เพราะเขาไม่เชื่อ”

จากข้อนี้เราเห็นผู้เขียนตั้งการเปรียบเทียบระหว่างผู้เชื่อจากสมัชชอพยพจากอียิปต์และผู้เชื่อปัจจุบัน การเปรียบเทียบนั้นเป็นสิ่งที่ชัดเจน เขามีพระสัญญา เราก็มียุทธศาสตร์ เขาพลาดที่จะยึดพระสัญญานั้นไว้ เราจำเป็นไม่ทำตามเขา พระสัญญาในพระคัมภีร์จะต้องรับการประยุกต์มาใช้ด้วยความเชื่อหากจะมีประโยชน์ต่อเรา ประเด็นนี้เกี่ยวข้องกับหลักการ 2 ประการร่วมกัน คือ เราต้องรู้จักพระสัญญาเหล่านั้น และเราก็ต้องเชื่อในพระสัญญาเหล่านั้นด้วย เราสามารถเรียนรู้ถึงพระสัญญานั้นด้วยการศึกษาและการจดจำ แต่พระสัญญาข้อใดจะไม่มีประโยชน์ต่อชีวิตของเราถ้าหากเราไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ไว้ คำสัญญา 7000 ข้อที่ปรากฏขึ้นในพระคัมภีร์นั้นอาจเปรียบได้กับกระสอบซีเมนต์ที่ไม่มีประโยชน์อะไรถ้าถูกทิ้งไว้ในโกดัง ถ้ามันจะมีประโยชน์เราต้องผสมซีเมนต์กับกรวดและน้ำ ให้มันกลายเป็นคอนกรีตก่อน ซึ่งใช้งานได้แล้วแต่คนก่อสร้างจะนำมาใช้อย่างไรเช่นเดียวกัน พระสัญญาของพระเจ้าต้องผสมกับความเชื่อก่อนใช้งานได้

ข้อ 3 “สำหรับเราผู้ที่มีความเชื่อแล้วจะได้เข้าสู่การฟ้านัก คือการฟ้านักที่พระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า “ตามที่เราได้ปฏิญาณด้วยความพิโรธว่า ‘เขาจะไม่ได้เข้าสู่การฟ้านักซึ่งเราจัดให้’ แม้ว่าการงานของพระองค์จะได้สำเร็จแล้วตั้งแต่สร้างโลก”

พระองค์ยังตรัสกับเราในวันนี้ว่า “เนื่องจากเจ้าได้วางใจในพระคริสต์ เนื่องจากเจ้าได้รับพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด เราจึงมีหลายอย่างที่อัศจรรย์ที่เราอยากให้เจ้า แต่เจ้าจะต้องหยุดนิ่งเสียก่อนที่เจ้าจะรับสิ่งเหล่านั้นได้” หากเราได้หยุดนิ่งสักครู่เดียว พระองค์จะทรงอวยพรเราและทรงประทานสงบสันติแก่เรา แต่ดูเหมือนว่าเราไม่สามารถหยุดนิ่งได้ เรามักจะคิดว่าเราจะเข้าสู่ความสงบสันตินั้นได้โดยความพยายามของตัวเอง เรากำลังแสวงหาความสุขซึ่งหลบหนีเราอยู่เสมอ เราพยายามแสวงหาอะไรบางอย่างซึ่งจะกระตุ้นเรา หรือพอใจเรา หรือให้ความสงบ หรือไม่ก็อวยพรเรา ยิ่งเราพยายามไขว่คว้า

สิ่งเหล่านี้ด้วยกำลังของตัวเอง ก็ยิ่งเราปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมมาให้เรา พระองค์ตรัสว่า “หยุดนิ่งเสีย เพื่อเราจะอวยพรเจ้าได้” พระองค์ปรารถนาให้เราที่จะหยุดนิ่ง เพื่อเราสามารถเข้าไปสู่ที่พำนักนั้นโดยพระคุณของพระองค์

พระคัมภีร์ได้เรียกที่นี้ว่า “การพำนัก” เป็นการที่พระเจ้าทรงเตรียมทุกอย่างเพื่อเราสำหรับเวลาที่เรายังอยู่ในโลกนี้ เป็นการจัดเตรียมที่มาด้วยพระคุณของพระองค์ ซึ่งไม่มีที่เปรียบได้ และไม่มีที่สิ้นสุด คำว่า “พำนัก” เป็นคำเดียวกับ “สะบาโต” และหมายถึงการพักใจต่อเนื่อง วิธีเดียวที่จะให้เราสามารถเข้าไปสู่ที่พำนักนั้นคือความเชื่อประกอบด้วยพระสัญญาของพระเจ้า

“เราผู้ที่มีความเชื่อแล้ว” ได้พูดถึงผู้ที่เป็นผู้เชื่อในพระคริสต์ ซึ่งได้เชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าหลังจากได้รับความรอดแล้ว ขอสังเกตข้อนี้ไม่ได้เขียนไว้ว่า “เราผู้ที่ชอบตบสนองด้วยอารมณ์” หรือ “เราผู้ที่เกิดด้วยเหตุผลของมนุษย์” หรือ “เราผู้ที่สู้เพื่อมีทางออก” ข้อพระคัมภีร์นี้เขียนไว้ว่า “เราผู้ที่มีความเชื่อแล้วจะได้เข้าสู่การพำนัก” ถ้าเราจะรับพระคุณของพระองค์ เราต้องรับด้วยความเชื่ออยู่เสมอ

การพำนักเป็นที่ที่เราสามารถเข้าไปในทุกเวลาและทุกที่ การพำนักนั้นอยู่ที่โบสถ์ของคุณ ที่เมืองของคุณ ในทุกจังหวัดของเมืองไทย และทั่วโลก ไม่ว่าเราอยู่ที่ไหน พระเจ้าทรงจัดเตรียมการพำนักนั้นเพื่อเรา เพียงแต่เรายอมเข้าประตูเพื่อเข้าไปข้างใน

จงจำไว้ว่า ถ้าเราจะเข้าไปสู่การพำนักนั้น เราต้องยึดพระสัญญาของพระเจ้าไว้ด้วยความเชื่อ เราก็สามารถเข้าไปที่นั่นได้ทุก ๆ เวลา ตราบใดที่เราเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า แต่ขอสังเกตซึ่งพระเจ้าตรัสในบทที่ 3 ข้อ 19 “ฉะนั้นเราจึงรู้ว่า เขาไม่สามารถเข้าไปสู่การพำนักนั้นได้ก็เพราะเขาไม่ได้เชื่อ” ซึ่งพูดถึงผู้เชื่อกลุ่มนั้นของพระคัมภีร์เดิม ซึ่งได้ปฏิเสธที่จะวางใจในพระเจ้าตอนเขาอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ผมได้อ่านครั้งแล้ว ครั้งเล่า ถึงประวัติของผู้เชื่อเหล่านั้น ตลอดทั้ง 40 ปีพระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกอย่างให้เขาเสมอ พระองค์ได้ประทานตัวอย่างในความรอด คือการจัดเตรียมสัตว์บูชาของพิธีปัสกา และการปลดปล่อยจากการเป็นทาสในอียิปต์ พระองค์ทรงนำเขาข้ามทะเลแดง พระองค์ทรงนำเขาในกลางวันด้วยเสาเมฆและตอนกลางคืนด้วยเสาเพลิง พระองค์ทรงประทานเครื่องมือที่สมบูรณ์แบบในการเรียนรู้เกี่ยวกับพระคริสต์โดยใช้ พลัปปา วันสะบาโตพิเศษต่างๆ และการถวายเครื่องบูชาผ่านปุโรหิตชาวลีวี พระเจ้าไม่ได้จัดเตรียมแค่นี้ซึ่งเป็นการสั่งสอนเกี่ยวกับความรอดและชีวิตฝ่ายวิญญาณ แต่พระองค์ยังทรงจัดวันที่เจ็ดให้เป็นวันสะบาโตโดยมีพระประสงค์ให้เขา

หยุดพักจากงานทุกชนิดเพื่อเขาจะได้นมัสการพระองค์ วันสะบาโตนั้นเป็นวันที่เขาสามารถเข้าหาพระองค์โดยไม่ต้องคิดถึงเรื่องงานหรือการหากิน เป็นวันที่เขาสามารถสำนึกถึงการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย พระองค์ทรงจัดเตรียม อาหาร รองเท้า เสื้อผ้า ยุทธวิธีด้านการทหารและชัยชนะในเมื่อเขาต้องสู้รบกับศัตรู และสติปัญญาในการแก้ไขปัญหานั้นๆ อย่างมากมาย เป็นเวลา 40 ปีพระองค์ทรงสถิตย์สถิตต่อเขาวันต่อวัน

แต่น่าประหลาดใจมากที่ชนชาติอิสราเอลได้กบฏต่อพระเจ้าวันต่อวันทั้ง 40 ปีนั้น เขาเบน เขาขมขื่น เขาปรารถนาที่จะกิน หอมใหญ่ หัวกระเทียม และ ผลทับทิม คือสิ่งดีๆ ที่เขาได้กินตอนอยู่ที่อียิปต์ เขาได้ลิ้มความสัตย์สัตย์และการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า เหตุฉะนั้น เราเห็นว่าเขาต้องทุกข์ใจกับเรื่องแบบนี้เป็นเวลา 40 ปี ถึงแม้เขาเป็นผู้เชื่อ แต่เขาทุกข์ใจตลอดเวลาเพราะเขาไม่ยอมที่จะเข้าสู่ที่พำนักของพระเจ้า เขาไม่ยอมที่จะฟังพาและวางใจในพระองค์

ผมไม่ทราบว่าคุณอาศัยอยู่เป็นอย่างไรบ้าง แต่ถ้าอาศัยของคุณได้ผ่านไปอย่างธรรมดา คุณคงต้องพบกับ ปัญหา ความยากลำบาก เรื่องอกหัก และการทดสอบหลายอย่าง คุณอาจเศร้าใจ หรือรู้สึกว้าวุ่นสับสน แต่ถ้าเราสามารถหยุดพักสักครู่ และนึกถึงพระพรที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เราในหลายๆ ด้านของชีวิต เราจึงอาจสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความยิ่งใหญ่และความสัตย์ซื่อของพระองค์

ตามกลางความกดดัน ความยากลำบาก และการอกหักนั้นๆ มีแต่ทางเลือกสองทางซึ่งเราสามารถเลือกได้ เราสามารถเลือกที่จะเชื่อในพระคำของพระเจ้า หรือไม่ก็เลือกที่จะไม่เชื่อและอยู่ด้วยความว้าวุ่นสับสนและความกลัวตลอดไปจนกว่าเราจะไปจากโลกนี้ เราสามารถเลือกที่จะเชื่อในพระคำของพระองค์และเข้าสู่ที่พำนักนั้น หรือปฏิเสธพระคำและแบกความทุกข์ต่อไป

ผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์สามารถมีความสุขชั่วคราวได้ในระดับหนึ่งจากการแสวงหาความสุขโดยความสัมพันธ์กับผู้อื่น สิ่งของบางสิ่ง ประสบการณ์ต่างๆ หรือตำแหน่งในสังคม เป็นต้น แต่สำหรับผู้ที่ยืนยันในพระคริสต์ พระเจ้าทรงประทานสันติสุขอันสมบูรณ์แบบและถาวรโดยการพำนักนั้น ซึ่งเป็นสันติสุขที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยใดๆ ที่มีอยู่ในโลกนี้ การที่จะเข้าสู่การพำนักมาจากการฟังพาผู้ทรงประทานความปิติยินดีและความเข้มแข็ง คือพระเยซูคริสต์เจ้า จากการฟังพาพระองค์เราสามารถช่วยคนอื่นด้วย ไม่ว่าเขาเป็นผู้เชื่อหรือผู้ที่ไม่เชื่อก็ตาม ประเด็นสำคัญของข้อที่ 3 นี้ อยู่ในคำว่า “การพำนัก” ซึ่งหมายความว่า “พักใจ”

พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และทรงอัศจรรย์เหลือความคิดของมนุษย์สามารถนึกคิดได้ พระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์หลายอย่างโดยมีพระประสงค์ว่า สิ่งเหล่านั้นจะกระตุ้นให้เราเข้าสู่การพำนักของพระองค์ ซึ่งการนี้อาจเปรียบเสมือนกับคนเลี้ยงวัวที่พยายามนำฝูงสัตว์เข้าไปถึงคอกวัวเพื่อให้อาหาร พระเจ้ายอมให้เราทนทุกข์ และการทดสอบ พระองค์ยอมให้เราวิ่งอลหม่าน ให้หัวชนกำแพง ยอมให้เราตกใจกลัว ท้อใจ และ สับสน พระองค์ยอมให้เราเผชิญกับทุกสภาพแบบนี้เพื่อเราจะตื่นขึ้นและสำนึกกว่าเราจะไม่มีสงบสันติจนกว่าเราได้เข้าสู่การพำนักซึ่งเป็นการพักใจอันถาวรของเรา

หลังจากที่ผมได้อ่านบทความนี้หลายครั้ง โดยคงอ่านจากภาษากรีกมากกว่าภาษาอังกฤษ ผมจึงได้เห็นกุญแจสำคัญในการเข้าใจบทความนี้อยู่ในบทที่ 3 ข้อ 7 “วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายฟังพระสุรัสวดีของพระองค์...” ผมจึงเห็นว่าผมเองไม่ได้ฟังพระองค์จริงๆ มีสักกี่ครั้งที่เราได้อ่านบทความนี้แต่เราได้ยินอะไร? เราไม่ได้ยินคำว่า ‘การพำนัก’ พระเจ้าตรัสถึงการพำนักที่พระองค์ทรงมอบให้เรา แต่ก็ดูเหมือนว่าเรายังไม่ได้ยินและไม่เข้าใจ แต่พระเจ้าประทานการพำนักแก่เราแล้ว เพียงแต่เรายึดคำสัญญาของพระองค์ไว้ด้วยความเชื่อ

ในศูนย์กลางของพายุเฮอริเคนนั้นเป็นจุดที่สงบเงียบ ปัญหาของมนุษย์เรา คือ เรามักจะอยู่ในพายุเฮอริเคนอย่างถูกพัดไปพัดมา แต่ไม่ยอมเข้าไปที่ศูนย์กลางของพายุ เราจึงไม่มีความมั่นคง แต่พระเจ้าตรัสกับเราอยู่เสมอว่า “ดูเถิด ที่ศูนย์กลางนั้นมีความเงียบสงบ” ในท่ามกลางปัญหาและความยากลำบากของเรา พระเจ้าได้ตรัสว่า “จงเข้าไปที่ศูนย์กลาง” ที่นั่นคุณจะได้พบความสงบ

ปัญหาและความยากลำบากที่พระเจ้าให้เราต้องเผชิญนั้น เป็นสิ่งที่ดีสำหรับเรา ก็เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อเราจะตื่นขึ้นและพบกับการพำนักท่ามกลางความวุ่นวาย เพราะฉะนั้น เราจึงต้องอยู่ที่ศูนย์กลางของแผนการซึ่งพระเจ้ามีต่อชีวิตของเรา วิธีการที่จะเข้าไปสู่ศูนย์กลางนั้น คือ พระสัญญาของพระเจ้าประกอบด้วยความเชื่อ ดังนั้น ในข้อที่ 3 นี้พระเจ้ากำลังตรัสว่า “ทุกครั้งที่เจ้ามีปัญหาหรือเผชิญสถานการณ์ที่กดดัน เจ้าต้องตัดสินใจ เจ้าต้องเลือกที่จะตามใจตัวเอง หรือจะฟังพยานเรา เจ้าอาจพยายามลืมหินปัญหาโดยเอาความสุขของโลกมาถลกเกลื่อน หรือแก้ไขปัญหาโดยกล่าวโทษคนอื่น หรือวิธีอื่นของเจ้าเอง แต่จงอย่าลืมน่าเจ้ายังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เพื่อที่จะถวายเกียรติแก่เราและพระเยซูคริสต์ ในฐานะที่เจ้าเป็นผู้เชื่อ เราอยากให้เห็นเจ้าฟังพยานและวางใจในเรา เราได้มอบวิถีทางและคำสัญญาให้แก่เจ้า ซึ่งถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์แล้ว เจ้าจึงต้องเรียนถึงสิ่งเหล่านั้น แล้วยึดสิ่งเหล่านั้นไว้และประยุกต์มาใช้ในชีวิต”

พระเจ้าอยากให้คุณมั่นคงในชีวิตจนคุณสามารถเผชิญทุกสถานการณ์ได้อย่างไม่
หวั่นไหว จากนั้นคุณจึงจะเป็นต่อพระพรต่อผู้อื่น และสามารถนำผู้อื่นมารู้จักกับพระเยซู
คริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด และพระองค์เป็นเจ้าของเขา พระองค์ทรงประสงค์ให้เราเป็นเครื่อง
พิสูจน์ว่าพระคริสต์ทรงเป็นคำตอบชีวิต แต่ชีวิตคริสเตียนของเราจะล้มเหลวถ้าหากเราไม่ยอม
เข้าถึงการพำนักที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้เพื่อเรา

“ตามที่เราปฏิญาณด้วยความพิโรธว่า...” ในประโยคนี้ “ความพิโรธ” เป็นคำศัพท์
ซึ่งอธิบายนโยบายของพระเจ้าและพระประสงค์ที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษยชาติโดยเอาศัพท์ที่
อธิบายความคิดและอารมณ์ของมนุษย์เป็นเครื่องเปรียบเทียบ (anthropopathism) トラバใดที่
เรายังไม่ยอมรอคอยพระองค์ พระองค์จึงไม่อวยพรเราเพราะ “ความพิโรธ” ของพระองค์

ทำไมชนชาติอิสราเอลไม่ได้เข้าสู่การพำนักนั้น? เพราะสาเหตุเดียวซึ่งเราได้อ่าน
ในข้อ 2 เขาไม่ได้ประกอบพระสัญญาของพระเจ้าด้วยความเชื่อ เขาปฏิเสธที่จะเชื่อในพระ
สัญญาของพระเจ้า พระเจ้าตรัสกับผู้เชื่อทุกคนว่า “เจ้าจะเชื่อในพระสัญญาไหม เจ้าจะพึ่งพา
ในเราไหม เจ้าจะเลิกพึ่งพาในตัวเองไหม?”

ในชีวิตคริสเตียนมีการขัดแย้งกันที่มักจะเกิดขึ้นเสมอ คือพระเจ้ายอมให้เราทุกข์ใจ
ที่สุดเพื่อที่เราจะได้พบกับสันติสุขที่แท้จริงและสมบูรณ์แบบที่สุด ก่อนที่พระองค์จะสามารถ
อวยพรเราได้ พระองค์อาจจะต้องถอดถอนทุกอย่างของเราที่เราพึ่งพาอาศัยอยู่ เราอาจคิดว่า
ความสุขของเราจะมีอยู่ในคนนั้น พระเจ้าจึงถอดถอนคนนั้นออกจากชีวิตของเรา จากนั้นเรา
อาจคิดว่า ความสุขของเราอยู่ในสิ่งนี้ พระเจ้าจึงถอดถอนสิ่งนั้นออกจากชีวิตของเรา เรา
มักจะลองสิ่งนี้และสิ่งนั้น แต่พระเจ้ากำลังตรัสกับเราว่า “มีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่จำเป็น เจ้า
จำเป็นต้องพึ่งพาและวางใจในเราเพียงผู้เดียว”

เราจำเป็นต้องเชื่อตลอดเวลา ไม่ว่าสถานการณ์จะยากลำบากขนาดไหน ไม่ว่าเรา
จะต้องอดทนนานเท่าใด จงรอคอยพระเจ้า! ทุกครั้งที่เราใช้ความคิดเสรีของเราที่จะบอกหรือ
แสดงออกว่า “ฉันเชื่อ” พระเจ้าได้รับเกียรติ ก็ทรงพอพระทัยในเราและจะอวยพรเรา แต่ถ้า
หากว่าเราไม่เชื่อ พวกเราในฐานะเป็นคริสเตียนก็เป็นคนที่น่าสงสารที่สุดในโลก

พระเจ้าทรงไม่ประสงค์ให้เราเป็นคนน่าสงสาร พระองค์ทรงจัดเตรียมทุกอย่างเพื่อ
เราจะมีชีวิตที่มั่นคงและก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณ พระองค์มิได้ตรัสว่า เราจำเป็นต้องมีสิ่งของ
หรือจะต้องมีคู่หู หรือมีคนอื่นมาพยุงเรา พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าต้องมีสัมพันธภาพกับเรา!
ด้วยเจ้ามีเรา เจ้าจะเป็นคนที่สมบูรณ์” (โคโลสี 2 :10) บางครั้ง พระเจ้าจำเป็นต้องรื้อถอนทุก
อย่างจากชีวิตของเรา เพื่อเราจะเข้าใจถึงหลักการนี้ พระองค์อาจจำเป็นต้องให้เราทุกข์ใจ
ที่สุด จนกระทั่งเราสำนึกว่าเราไม่เหลืออะไรแล้ว พระเจ้าคงไม่ชอบพระทัยที่จะทำอย่างนั้น

แต่พระองค์อาจต้องทำให้เราจะเรียนรู้ที่จะพึ่งพาและวางใจในพระองค์ แล้วก็จะชื่นชมยินดีในพระองค์

“จงปีติยินดีในพระเจ้า และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนาของท่าน จงมอบทางของท่านไว้กับพระเจ้า วางใจในพระองค์ และพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ” (สดุดี 37:4-5)

คำว่า ‘วางใจ’ ในที่นี้หมายความว่า “วางใจในพระองค์อย่างต่อเนื่อง” แล้วคุณรู้ไหมว่า เราจะวางใจในพระองค์อย่างไร “พระบิดาเจ้า ข้าแยะแล้ว ข้าทุกข์ใจมาก แต่ข้ารู้จักเปโตรบทที่ 5 ข้อ 7 ข้าจึงได้ละความกระวนกระวายของข้าไว้กับพระองค์ ข้าวางใจในพระองค์ การสู้รบเป็นของพระองค์ ข้าจึงขอพระองค์เอาเรื่องนี้ไปและให้พระองค์จัดการ... เต็มใจ! ข้าเพิ่งมีความคิดเข้ามา ขอเอาเรื่องกลับมา ข้ามีวิธีแก้ไขที่ข้าอยากจะลองดูก่อน...” คุณจึงลองสิ่งนั้นแต่ก็ไม่สำเร็จ คุณเลยรู้สึกทุกข์ใจอีก คุณจึงมอบปัญหานั้นให้กับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งให้คุณมีความสงบสันติในใจอีกสักครู่หนึ่ง แล้วจู่ๆ ก็มีความคิดใหม่ขึ้นมาอีก คุณก็บอกพระองค์ “เดี๋ยวนะ มีอีกวิธีหนึ่งซึ่งข้าจะลองดูใหม่ ขอปัญหานั้นคืนมาอีกครั้ง...” ดังนั้น คุณได้เสียเวลากับการโยนปัญหาระหว่างคุณกับพระเจ้า ในขณะที่คุณกอดเล็บอยู่เพราะเครียดกับเรื่องนั้น

เพราะเหตุนี้เราจึงได้พบคำ “รอคอย” ในพระคัมภีร์ คำ “รอคอย” นั้นหมายถึงวางใจในพระเจ้า แต่ไม่ได้หมายความว่า รอคอยสักครู่เดียว หรือสัก 5 นาที “รอคอย” หมายถึงว่า ต้องวางใจในพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง เราได้พบตัวอย่างที่ดีจากอับราฮัม

“ท่านไม่ได้หวั่นไหวแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่ท่านมีความเชื่อมั่นคง จึงได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า” (โรม 4:20)

คำว่า “ความเชื่อมั่นคง” หมายความว่าอย่างไร? ตอนเขาอายุสูงแล้ว เขาได้วางใจในพระเจ้าอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดวางใจในพระองค์ ถึงแม้การมีบุตรดูว่าเป็นไปไม่ได้แล้ว (ปฐมกาล 18:10-11) อับราฮัมเป็นผู้หนึ่งซึ่งรับการทดสอบความเชื่ออย่างต่อเนื่อง แต่เขาเพียงแค่อบสนองว่า “ขอขอบคุณพระองค์สำหรับพระคุณที่พระองค์มีต่อข้าพระองค์” เขาได้วางใจในพระองค์เสมอ และสุดท้ายพระเจ้าทรงประทานบุตรนั้นตามพระสัญญา ด้วยความเชื่อ อับราฮัมจึงกลายเป็นผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่ของโลก

เอลียาห์เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้เรียนรู้ที่จะรอคอยพระเจ้า ถึงแม้เขาได้ชนะการสู้รบครั้งใหญ่ แต่พระเจ้ายังทรงสอนเขาเกี่ยวกับพระคุณของพระองค์มากยิ่งขึ้น พระเจ้าทรงส่งเอลียาห์ไปถึงประเทศที่ไกล เพื่อได้พบกับแม่ม่ายที่ยากจนและเป็นคนนอกศาสนา พระเจ้าบอกเอลียาห์ว่า “แม่ม่ายคนยากจนคนนี้จะต้องดูแลเจ้า” พระเจ้าได้ทรงใช้ผู้หญิงที่หมดหวังและกำลังคิดว่าจะต้องอดอาหารตาย เพื่อสอนเอลียาห์ให้รอคอยและวางใจในพระเจ้า ซึ่งสุดท้ายทำให้เอลียาห์ได้เป็นผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่ (1 พงศ์กษัตริย์ 19: 17-24) เอลียาห์จำเป็นต้องวางใจในพระเจ้าผ่านทางผู้หญิงนอกศาสนา พระเจ้าไม่ได้นำเอลียาห์เข้าไปถึงวิหารที่เยรูซาเล็ม หรือพระราชวังใหญ่แห่งประเทศรอบข้าง แต่พระเจ้าทรงนำเขาถึงผู้หญิงที่หมดหวัง หลังจาก 2 ปี พระเจ้าได้ตรัสว่า “เจ้ากลับไปได้แล้ว” เอลียาห์จึงได้กลับไปถึงดินแดนของอิสราเอลและได้นำอิสราเอลในการฟื้นฟูครั้งใหญ่

ดาวิดได้เรียนรู้ถึงเคล็ดลับในการรอคอยพระเจ้าในเวลาที่เขาต้องดูแลฝูงแกะ พระเจ้าทรงเลือกดาวิดให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลตอนดาวิดยังเป็นเด็กอยู่ แต่ดาวิดยังต้องเรียนรู้ที่จะรอคอยและวางใจในพระเจ้า ดาวิดได้เห็นพวกพี่ชายของเขาเป็นที่โปรดปรานของบิดา แต่ดาวิดอยู่เบื้องหลังและรอคอยถึงเวลาที่พระเจ้าทรงตรัสว่า “ไปได้แล้ว” แต่พอถึงเวลานั้นแล้วดาวิดเริ่มเผชิญกับการทดสอบที่หนักมาก (คือการข่มเหงจากซาอูล) ดาวิดได้เรียนรู้ที่จะต้องรอคอยแล้วรอคอยอีก และเรียนรู้ที่จะวางใจในพระเจ้าอย่างแน่วแน่ จากนั้นเขาสามารถเข้าไปถึงการพำนักซึ่งเป็นที่สงบ เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช และเรียวแรง แต่พระเจ้าต้องฝึกเขาผ่านการทดสอบ และความยากลำบากก่อน

ตอนนี้ขอสังเกตในวลีสวดทำยใน ฮีบรู 4:3 “แม้ว่างานของพระองค์จะได้สำเร็จแล้วตั้งแต่สร้างโลก” เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงสร้างโลก (โคโลสี 1:16) พระองค์ก็ทรงสร้างทุกอย่างซึ่งจะให้คริสเตียนมีความสุข พระเจ้าทรงจัดเตรียมพิเศษสำหรับทุกคนที่ได้วางใจในพระเยซูคริสต์ และได้ทรงจัดเตรียมพระสัญญาจากพระคำของพระองค์ “ตั้งแต่พระองค์ทรงสร้างโลก”

แน่นอนว่ามีคริสเตียนมากมายที่ต้องกลับไปอยู่กับพระเจ้าโดยไม่เคยสัมผัสกับชีวิตฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงประทานให้ เขาคงไม่เคยพบกับการพำนักซึ่งในทีนั้นเป็นที่พักใจอย่างต่อเนื่อง ก็เป็นความสงบเงียบ ความชื่นชมยินดี ความมั่นคง และความเข้มแข็งของเขา ผมอยากให้คุณเข้าใจว่า ไม่ว่าต้นเหตุของปัญหาและความกดดันของคุณอยู่ที่ไหน พระเจ้ากำลังตรัสกับคุณผ่านทางพระคำของพระองค์และประสบการณ์ที่คุณได้มาจากปัญหานั้น ถึงแม้ว่าคุณอกหัก หนทางยากลำบาก หรืออยู่ในสถานการณ์สิ้นหวัง พระองค์ปรารถนาให้ มีความเชื่อที่ไม่หยุดยั้ง เพราะนี่เป็นวิธีเดียวที่คุณมีซึ่งจะเกิดผลที่แท้จริง จงรอคอยพระเจ้า!

เบื้องหลังแห่งการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

ฮีบรู 4:4-9

ข้อ 4 “เพราะมีที่ที่หนึ่งซึ่งที่นั่น [ปฐมกาล 2:2-3] พระองค์ตรัสถึงวันที่ 7”

วันที่ 7 นั้น ซึ่งเป็นวันเสาร์หรือเป็นวันสะบาโตของชาวยิว เป็นภาพแสดงถึงการพักผ่อนอย่างต่อเนืองของพระเจ้า พระเจ้าทรงตรัสถึงวันที่ 7 นั้นว่า “พระเจ้ายกได้ทรงหยุดพักการทำงานทั้งสิ้นของพระองค์” ข้อนี้อาจชักชวนให้เราตีความว่า “พระองค์ทรงพักงานทำไม พระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยหรือ?” ถ้าเรานึกถึงพลังงานที่จำเป็นในการสร้างจักรวาลและการรื้อฟื้นโลก อาจดูว่าพระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยจริงๆด้วย ในปฐมกาลบทที่ 1:1 เราเห็นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างจักรวาลในพิริบตา ต่อไปในปฐมกาล 1:2ข – 31 พระองค์ทรงรื้อฟื้นโลกจากความว่างเปล่าและความมืดภายใน 6 วัน ในการรื้อฟื้นนั้น สิ่งแรกที่พระเจ้าทรงกระทำคือ ทรงสร้างความสว่างและได้แยกความสว่างนั้นออกจากความมืด ต่อจากนั้นพระองค์ทรงสร้างบรรยากาศของโลก หลังจากพระองค์ทรงแยกแผ่นดินจากทะเล พระองค์ได้ทรงสร้างพืช ผัก และต้นไม้ทั้งปวง จากนั้นพระเจ้าทรงรื้อฟื้นดวงดาวทั้งสิ้นในจักรวาลกลับมาส่องแสงสว่างอย่างเดิม ต่อจากนั้นพระองค์ทรงสร้างสัตว์น้ำและสัตว์ปีก ตามด้วยสัตว์บกทุกชนิดบนโลก และสุดท้ายทรงสร้างมนุษย์ คุณอาจคิดว่า นั่นไม่น่าแปลกใจที่พระเจ้าต้องพักงานในวันที่ 7 ถ้าเป็นฉัน ฉันก็คงเหน็ดเหนื่อยเหมือนกัน! แต่นั่นไม่ใช่สาเหตุที่พระเจ้าต้องหยุดพัก พระเจ้าผู้ทรงพลานุภาพอย่างไม่สิ้นสุดไม่ต้องหยุดพัก พระองค์ไม่ทรงอ่อนเพลียหรือเหน็ดเหนื่อย (อิสยาห์ 40:28) พระองค์ทรงหยุดงานในวันที่ 7 เพราะงานของพระองค์ทรงเสร็จสมบูรณ์แล้ว!

การหยุดงานของเราเป็นสิ่งที่ให้เราเห็นถึงพระคุณของพระองค์ พระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นเพื่อมนุษย์จะสามารถดำรงชีวิต มนุษย์ไม่สามารถเพิ่มเติมอะไรให้กับการทรงสร้างของพระเจ้าซึ่งสมบูรณ์แบบทุกประการอยู่แล้ว วันสะบาโตเป็นการระลึกถึงพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษยชาติ เพราะเหตุนี้พระเจ้าทรงได้บัญญัติชนชาติอิสราเอลที่จะได้หยุดพักจากงานและกิจกรรมอื่นๆ เพื่อที่พวกเขาจะมีเวลาภาวนาและระลึกถึงการจัดเตรียมที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า ชาวยิวทุกๆ คนรับคำสั่งที่จะหยุดจากการหว่านเมล็ด การปลูกผัก และข้าว และการเก็บเกี่ยวทุกๆ ปีที่ 7 เพื่อจะยอมให้พระเจ้าทรงประทานอาหารโดยวิธีของพระองค์ในปีนั้น ทำไม? เพื่อที่จะเตือนพวกเขาว่า พระเจ้าทรงเตรียมทุกสิ่งแก่เขาอยู่แล้ว

สมมุติว่าคุณหิวข้าวมากและผมได้เตรียมสำหรับไว้ และผมชวนคุณว่า “ตั้งสำหรับไว้แล้ว” แต่คุณเมินหน้าไปและบอกว่า “ขอบคุณ ฉันไม่อยากกิน” ถ้าวาคุณเป็นคนโง่ ตอนนีพระเจ้าตรัสกับคุณว่า “เราเตรียมสำหรับไว้แล้ว ต่อหน้าต่อตาศัตรูของคุณ” (สดุดี 23:5) ศัตรูของคุณคือ โลก เนื้อหนัง และมารซาตาน พระองค์ทรงจัดเตรียมงานเลี้ยงใหญ่ให้ผู้เชื่อที่หิวกระหาย ท่ามกลางศัตรูทั้งหลาย อาหารบนโต๊ะรอคุณให้รับประทานด้วยความเชื่อ อย่าเป็นคนโง่! จงเชื่อในพระคำ เชื่อในพระสัญญา จงยึดพระสัญญาไว้และนำมาใช้ในชีวิต แล้วคุณจะได้รับสิ่งที่พระองค์ทรงจัดเตรียมให้คุณ

ถ้าสมมุติว่าคุณอยู่ในสวนส้มซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้คุณแล้ว และต้นส้มทุกต้นเต็มไปด้วยผลที่น่ากิน คุณคิดในใจว่า “ฉันอยากกินส้มจริงๆ ฉันหิวส้ม อยากกินส้มจังเลย” มีลูกส้มอยู่ต่อหน้าคุณ แล้วคุณต้องทำอะไร? เปล่าเลย พระเจ้าทรงประทานให้อยู่แล้ว คุณไม่ต้องทำงานอะไรเพื่อจะได้กินส้มเพียงแค่เด็ดส้มมาแล้วกิน เช่นกัน การฟานักของพระเจ้าอยู่ต่อหน้าคุณ เพียงคุณประยุกต์สิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่คุณด้วยความเชื่อ คุณก็จะได้เข้าไปถึงการฟานักนั้น

พระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกอย่างสำหรับฝ่ายร่างกายฉันใด พระองค์ก็ทรงจัดเตรียมสำหรับฝ่ายวิญญาณฉันนั้น ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราได้เริ่มต้นที่ไม้กางเขน ซึ่งเป็นที่ที่พระเยซูคริสต์ทรงตายแทนเราเพราะความบาปของเรา เราต้องมาถึงไม้กางเขนและรับความรอดซึ่งอยู่ ณ ที่นั้น โดยความเชื่อในพระเยซู แต่หลายคนหยุดแค่นี้ เขาได้รับความรอดด้วยความเชื่อแล้ว แต่เขาไม่ยอมก้าวหน้าโดยยึดพระสัญญาที่พระองค์มีต่อเราสำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา เราได้วางใจในพระองค์สำหรับความรอดแล้ว ทำไมเราถึงไม่วางใจในพระองค์สำหรับสิ่งอื่นด้วย?

ที่น้ำตกไนเอกะรามีสะพานลวดที่สวยงามมาก วิธีสร้างสะพานนั้นอาจทำให้เราเห็นภาพในการสร้างความเชื่อเช่นเดียวกัน วันหนึ่งวิศวกรคนหนึ่งได้เล่นว่าให้ข้ามน้ำตก เมื่อมันได้ตกลงที่ฝั่งตรงข้ามแล้วก็มีเชือกเส้นเล็กๆขึงไว้ระหว่างสองฟาก ใครจะคิดว่าเชือกเส้นเล็กนั้นจะกลายเป็นสะพานใหญ่ๆได้? วิศวกรเอาเชือกเส้นใหญ่กว่ามามัดไว้กับเชือกเส้นแรก แล้วดึงเส้นเล็กกลับมา แล้วค่อยเอาเชือกที่ใหญ่ขึ้นๆจนกลายเป็นลวดโลหะเส้นใหญ่ซึ่งระหว่างสองฟากน้ำตก จากนั้นก็ต่อด้วยลวดอีกหลายเส้น จนในที่สุดก็กลายเป็นสะพานใหญ่ที่คนสามารถเดินข้ามไปและสามารถชมวิวของน้ำตกได้ ถ้าวิศวกรหยุดงานที่เชือกเส้นแรกนั้นก็จะมีสะพาน เช่นเดียวกับเรา ถ้าเราหยุดตอนมีความเชื่อเล็กน้อย เราจะไม่มีการก้าวหน้าในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา คริสเตียนทุกคนเริ่มต้นชีวิตฝ่ายวิญญาณด้วยเชือกแห่งความเชื่อที่

บางๆ ซึ่งให้เราได้รับความรอด แต่หลังจากนั้นเราต้องตั้งเชือกที่แข็งแรงกว่ามาใช้ คือพระสัญญาของพระเจ้า ความเชื่อของเราจึงจะเข้มแข็งขึ้นวันต่อวัน นี่คือการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อซึ่งเราต้องฝึกเพื่อที่จะเข้าสู่การพำนักของพระเจ้า ซึ่งก็เป็นการวางใจในพระองค์ ทุกๆขณะเวลา ถ้าคุณวางใจในพระองค์สำหรับความรอดของคุณ ซึ่งเป็นของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ให้คุณได้ คุณสามารถวางใจในพระองค์สำหรับเรื่องเล็กน้อยไหม? คุณสามารถที่จะรอดคอยพระองค์ด้วยความอดทนเมื่อคุณจะต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆในแต่ละวัน คุณสามารถวางใจในพระองค์เพียงผู้เดียวไหม คุณสามารถยึดพระคำของพระองค์ไว้ได้ไหม? นั่นคือประเด็นสำคัญ!

ข้อ 5x กับ 6 เขา [พูดถึงชาวยิวในถิ่นทุรกันดาร] จะไม่ได้เข้าสู่การพำนักซึ่งเราจัดให้ ที่จริงยังมีบางที่จะเข้าสู่การพำนักนั้น แต่คนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวประเสริฐคร่าวก่อนไม่ได้เข้าเพราะความไม่เชื่อของเขา”

มีเพียงแต่ผู้เชื่อที่เชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าเท่านั้นซึ่งจะสามารถเข้าไปในการพำนักของพระเจ้า จากรุ่นที่อพยพจากอียิปต์มีเพียงคาเล็บ และโยชูวา ที่เข้าไปถึงแผ่นดินแห่งพันธสัญญาซึ่งก็ถึงถึงการพำนักที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ ส่วนรุ่นที่เกิดในถิ่นทุรกันดาร ส่วนใหญ่พลาดที่จะเชื่อในสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้สำหรับชีวิตในโลกนี้ เขาจึงไม่ได้เข้าสู่การพำนักของพระองค์

ข้อ 7 เนื่องจากรุ่นอพยพได้พลาดเป้า รุ่นต่อๆ มาต้องรับผลกระทบอะไรบ้าง?
“ฮีบรู 4 : 7 “ดังนั้นพระองค์ได้ทรงกำหนดไว้อีกวันหนึ่งคือ “วันนี้” ตามที่พระองค์ได้ตรัสทางดาวิดในเวลาต่อมา ในข้อพระคัมภีร์ที่อ้างมาข้างบนแล้วว่า *วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้าง* [จากสดุดี 95:7-8] ”

ซึ่งหมายความว่า ถึงแม้เขาได้พลาดในสมัยอพยพ ชีวิตในการพำนักของพระเจ้ายังเป็นทางเลือกสำหรับผู้เชื่อในสมัยของดาวิด “*วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้าง*” แต่เขาได้เชื่อในพระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์ของพระเจ้า เขาสามารถเข้าถึงการพำนักซึ่งเป็นการพำนักอันเดียวกับการพำนักที่มีในสมัยอพยพ

ข้อ 8 “เพราะว่าถ้าโยชูวาได้พาเขาเข้าสู่การพำนักนั้นแล้ว พระเจ้าก็คงมิได้ตรัสในภายหลังถึงวันอื่น”

คำว่า “ถ้า” ได้แนะนำอนุประโยคเงื่อนไขชั้น 2 ซึ่งในประโยคนี้หมายความว่า “หากว่าเขาได้ทำ แต่ เขาไม่ได้ทำ” เนื่องจากรุ่นของโยชูวาไม่ได้เข้าถึงการพำนักที่พระเจ้าสัญญาไว้ พระเจ้าจึงได้ตรัสถึงอีกรุ่นหนึ่ง รุ่นของโยชูวาได้พลาดที่จะเข้าไปครองแผ่นดินทั้งหมด ก็พลาดที่จะเข้าถึงที่พำนักโดยยึดพระสัญญาและหลักคำสอนซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้เขา ก็ถือว่ารุ่นของโยชูวาพลาดที่จะดำเนินไปด้วยความเชื่อ

ข้อ 9 “ฉะนั้นจึงยังมีการพำนักสะบาโตสำหรับชนชาติของพระเจ้า” ถึงแม้ในอดีตมีหลายคนในแต่ละยุคสมัยที่ได้พลาดที่จะดำเนินด้วยความเชื่อ การพำนักนั้นยังมีไว้สำหรับผู้เชื่อในรุ่นต่อไป ชนชาติของพระเจ้าคือผู้ซึ่งได้รับพระเยซูให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระเป็นเจ้าในชีวิต ซึ่งพระคัมภีร์ได้พูดถึงคนเหล่านี้ว่า

“ทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16-18)

“เพราะว่า ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าร่วมในพระเยซูคริสต์โดยความเชื่อ”
(กาลาเทีย 3:26)

คนของพระเจ้ามีสัมพันธภาพกับพระเจ้าในโลกนี้และตลอดไปเป็นนิตย์บนฟ้าสวรรค์ ส่วนหนึ่งกับการมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าในโลกนี้คือ การดำเนินชีวิตไปด้วยความเชื่อ โดยการยึดพระสัญญาของพระเจ้า ประยุกต์พระสัญญานั้นมาใช้ด้วยความเชื่อ และ การมีสันติสุขของพระเจ้าซึ่ง “เกินความเข้าใจ”

ในข้อ 9 ข้างบนนี้ คำว่า “ยังมี” เขียนในรูปแบบไวยากรณ์ซึ่งแสดงถึงปัจจุบัน เราจึงสามารถเข้าใจว่า ชีวิตที่ดำเนินไปด้วยความเชื่อซึ่งพระเจ้าจัดให้สำหรับคนของพระเจ้า มีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพราะฉะนั้น เรายังสามารถมีชีวิตแบบนี้ในปัจจุบันและจนถึงวันสุดท้ายของประวัติศาสตร์ของมนุษย์ การพำนักของพระเจ้าจะอยู่กับเราเสมอไป เพียงเรายึดพระสัญญาและหลักคำสอนของพระเจ้าไว้

“สำหรับเราผู้มีความเชื่อแล้วจะได้เข้าสู่การพำนัก” (ฮีบรู 4:3)

ส่วนประกอบสำคัญของชีวิตที่ดำเนินไปด้วยความเชื่อ

ฮีบรู 4:10-16

ประวัติโดยสังเขปซึ่งอยู่ในฮีบรูบทที่ 4 ข้อ 4-9 แสดงว่าการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อเริ่มต้นตั้งแต่มนุษย์คนแรก พระเจ้าทรงจัดเตรียมการพำนักให้อาдам ถึงแม้ถูกระงับชั่วคราวเพราะความบาป พำนักนั้นยังมีอยู่ทุกยุคสมัยถึงปัจจุบันนี้ เพราะความเชื่อเราจึงได้รับความรอดและเข้าสู่แผนการของพระเจ้าเป็นนิรันดกาล แล้ว ก็เพราะความเชื่อเราสามารถยึดพระสัญญาของพระองค์ไว้เพื่อที่จะรับพระพรในเวลาที่เรายังอยู่ในโลกนี้ด้วย

ส่วนประกอบสำคัญของชีวิตที่ดำเนินไปด้วยความเชื่อเป็นอย่างไร? เราสามารถอธิบายถึงชีวิตนี้ได้อย่างไร? เราจะต้องรับการทดสอบความเชื่ออะไรบ้าง? ข้อ 10 ถึง 16 ได้ตอบคำถามนี้ให้เราโดยอธิบายถึงส่วนประกอบสำคัญในชีวิตที่ดำเนินไปด้วยความเชื่อ

ความเชื่อ

ความเชื่อเป็นวิธีความคิดอย่างหนึ่งซึ่งอาศัยความวางใจในพระสัญญาของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร

“การรบเป็นของพระเจ้า” (ซามูเอล 17:47)

“จงละความกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย” (1 เปโตร 5:7)

“พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของข้าพระองค์ทั้งหลาย เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก” (สดุดี 46:1)

“และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:19)

ถ้าคุณได้ยึดพระสัญญาและพระคำของพระเจ้าไว้ด้วยความเชื่ออย่างสม่ำเสมอ คุณจะได้เติบโตฝ่ายวิญญาณ ก็จะเข้าสู่การพำนัก

โลกปัจจุบันเต็มไปด้วยความทุกข์โศก แต่ถ้าคุณได้เข้าการพำนัก คุณจะพร้อมที่จะเผชิญปัญหาทุกอย่างที่มีสันติสุข คริสตจักรต้องการผู้เชื่อที่สามารถตั้งสติสำรวจอย่างรวดเร็วในยามที่มีวิกฤติเกิดขึ้น คือผู้ที่ไม่ตกใจและหวาดหวั่น คริสตจักรต้องการผู้เชื่อที่ไม่หนีไปหาคำตอบทางจิตศาสตร์ ปรัชญา หรือหมอดูเป็นต้น เราต้องการผู้เชื่อที่สามารถยืนอยู่ต่อหน้าวิกฤติการณ์ คือผู้ที่ได้นำพระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์ประยุกต์กับความเชื่อ เราต้องการผู้เชื่อที่มั่นใจในพระสัญญาว่า “พระเจ้าทรงกระทำทุกอย่างให้เกิดผลดีสำหรับผู้ที่รักพระองค์ คือผู้ที่พระองค์ทรงเลือกตามพระประสงค์ของพระองค์” (โรม 8:28) ผู้เชื่อเหล่านี้เป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตไปด้วยความเชื่อ

มีใครบ้างที่เป็นผู้เชื่อในอดีตซึ่งเผชิญปัญหาโดยหยุดนิ่งและมั่นคงไว้? ผู้นั้นคือผู้ที่ได้ทราบและเชื่อในพระคำของพระเจ้า หลักการนี้ไม่เปลี่ยน ผู้ที่มีชีวิตที่มั่นคง แน่วแน่ และมีความคิดในจิตใจซึ่งถูกสร้างขึ้นมาจากพระคำของพระเจ้า จะไม่ถูกล่อลวงจากผู้นำทุจริตในสังคม และการลำเอียงของการสื่อมวลชนทั้งหลาย โลกนี้ซึ่งมีการสื่อสารระหว่างประเทศอย่างไฮ-เทค กำลังจะบ้าไปอย่างกระทันหัน มีการแก้ไขเพียงทางเดียวคือ มุมมองของพระเจ้า (Divine Viewpoint) มีใครบ้างที่สามารถอยู่อย่างสงบนิ่งในวิกฤติกาลแล้วประกาศถึงมุมมองของพระเจ้าได้? มีเพียงแต่ผู้ที่ยึดพระสัญญาและหลักคำสอนของพระเจ้าไว้ด้วยความเชื่อเท่านั้น

ข้อที่ 10 “เพราะว่าผู้ใดที่ได้เข้าสู่การพำนักของพระเจ้า [เพราะความเชื่อ] แล้ว ก็ได้พักงานของตน เหมือนพระเจ้าได้ทรงพักพระราชกิจของพระองค์”

ข้อนี้ได้กล่าวถึงส่วนประกอบสำคัญประการแรกของการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ ได้แก่ ความเชื่อในตัวเอง เมื่อคุณได้เข้าถึงการพำนักแล้ว คุณสามารถให้พระเจ้าเข้าสู่รับแทนคุณ โดยคุณได้มอบปัญหา การทดสอบ และความยากลำบากที่คุณต้องเผชิญ ไว้กับพระองค์ จากข้อนี้เราต้องเข้าใจว่า ผู้ที่ได้เข้าสู่การพำนักของพระเจ้า เป็นผู้ที่ได้ “พักจากงานของตน”

ทราบใดที่คุณไม่ฝังอาศัยความเชื่อและเทคนิคในการเข้าสู่พำนัก คุณยังจะต้องอาศัยกำลังของเนื้อหนัง สำหรับผู้เชื่อที่ยังไม่ได้เข้าสู่การพำนัก ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขาจะเป็นระบบชีวิตที่พยายามเอาใจพระเจ้า ผู้เชื่อดังนี้จะต้องยุ่งอยู่กับงานคริสตจักร การเข้าร่วมกับกิจกรรมที่โบสถ์ การถวายทรัพย์ อดอาหารอธิษฐาน การเสียสละอะไรบางอย่าง และกิจกรรมอีกหลายอย่างซึ่งก่อเกิดจากกำลังของเนื้อหนัง

อย่างไรก็ตาม คุณสามารถพักจิตพักใจจากความวุ่นวายนั้น “...ก็ได้พักจากงานของตน” โดยเข้าถึงการพำนัก ซึ่งที่นั่นชีวิตของคุณจะไม่ดำเนินไปด้วยกำลังของเนื้อหนังอีกต่อไป คุณก็จะกลายเป็นคนใจเย็นและมั่นคง ถึงแม้ทุกอย่างกำลังแย แต่คุณได้ยึดพระคำของพระเจ้าไว้ ซึ่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสอนคุณ (ยอห์น 14:26) ด้วยเหตุนี้คุณจึงสามารถนำพระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้ด้วยความเชื่อ ซึ่งได้นำคุณเข้าไปถึงที่พำนัก

ความขยันหมั่นเพียร

ข้อที่ 11 “เหตุฉะนั้น ขอให้เราทั้งหลายพยายามที่จะได้เข้าสู่การพำนักนั้น เพื่อจะได้ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดหลงไปเหมือนคนไม่เชื่อฟังเหล่านั้น” คำกรีกว่า **σπουδω** (ส-พิวโด) ซึ่งที่นี่ได้รับแปลว่า “พยายาม” มีความหมายที่เจาะจงกว่านี้ว่า “ขยันหมั่นเพียร” หรือ “กระตือรือร้น” ผู้เขียนหนังสืออีปัสทอลักซวอนคริสเตียนทุกคนที่จะเข้าร่วมกับเขา ไม่ใช่ด้วยการกระทำ แต่ด้วยความขยันหมั่นเพียร และ ความกระตือรือร้นเพื่อที่จะเข้าสู่ชีวิตในที่พำนักของพระเจ้า อาจเหมือนกับว่านักเขียนกำลังบอกเรา “ข้าพเจ้าได้เข้าสู่การพำนักนั้นแล้ว ที่นั่นน่าอัศจรรย์เกินกว่าจะอธิบายได้ เข้ามาดูซิ” คำว่า ขยันหมั่นเพียร ได้บ่งบอกถึงสภาวะของจิตใจ เราจำเป็นต้องมีทัศนคติอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อเราจะเข้าถึงการพำนัก ความขยันหมั่นเพียรจะต้องคู่กับการมีเป้าหมายที่มีคุณค่าสูง ส่วนผู้เชื่อสิ่งที่มีคุณค่านั้นคือชีวิตในที่พำนักของพระเจ้า เราจำเป็นต้องขยันหมั่นเพียรที่จะเข้าสู่การพำนักเฉพาะที่นั่นเป็นที่มีสันติสุขอย่างสมบูรณ์แบบข้อนี้ได้ลงท้ายด้วยคำตักเตือนว่า “เพื่อจะได้ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดหลงไปเหมือนคนไม่เชื่อฟังเหล่านั้น” หลายคนในอดีตพลาดเพราะเขาไม่ขยันหมั่นเพียรในการประยุกต์ FRT ขอให้เราไม่ทำตามที่เขาได้ทำ

การรู้จักพระคำของพระเจ้า

การที่จะรู้จักพระคำของพระเจ้าเป็นหนึ่งในส่วนประกอบที่สำคัญสุดในการมีชีวิตที่ดำเนินไปด้วยความเชื่อ หากผู้เชื่อไม่รู้จักพระคำของพระเจ้า เขาไม่มีทางที่จะเข้าถึงการพำนักของพระองค์ การมีชีวิตในที่พำนักไม่ใช่เป็นความรู้สึกอย่างหนึ่ง แต่เป็นการที่ให้พระคำ

ของพระเจ้าเป็นหลักในชีวิตฝ่ายวิญญาณ ข้อ 12 ให้เราเข้าใจถึงความสำคัญของพระคัมภีร์อย่างชัดเจนมาก

เราได้เห็นอยู่แล้วว่าการเข้าสู่การพำนักจำเป็นต้องอาศัยความเชื่อ ไม่ใช่การกระทำ เช่นเดียวกับความรอดซึ่งเราได้รับด้วยความเชื่อ ไม่ใช่การกระทำ

คำว่า “เชื่อ” หรือ “มีความเชื่อ” เป็นกริยากรรม (transitive verb) ซึ่งจำเป็นต้องมีประธานและกรรมอย่างไม่มีกรณียกเว้น เพื่อพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงความรอด ประธานของคำกริยากรรม “เชื่อ” คือใครที่เป็นสมาชิกของมนุษยชาติ กรรมของคำนี้คือ พระเยซูคริสต์ผู้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ขอยกตัวอย่างเช่น ในกิจการ 16:31ก “จงเชื่อในพระคริสต์และท่านจะรอด” ผู้ใด [ประธาน] ที่เกิดความเชื่อ [คำกริยากรรม] ในพระคริสต์ [กรรม] เมื่อใด ในขณะที่เวลานั้นเขาก็ได้รับความรอดนิรันดรเมื่อนั้น

แต่เมื่อเราพูดถึงการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ เราจำเป็นต้องมีความเชื่อในพระคำของพระเจ้า ซึ่งก็ต้องเป็นความเชื่อต่อเนื่อง ในกรณีนี้ ประธานของประโยคคือผู้เชื่อในพระคริสต์ กรรมของคำกริยากรรม “เชื่อ” ของประโยคนี้คือ “พระคำของพระเจ้า” ผู้เชื่อจำเป็นต้องเชื่อในพระคำของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม คุณไม่สามารถเชื่อในพระคำโดยปราศจากข้อสงสัยได้ จนกระทั่งคุณรู้จักพระคำและเข้าใจในส่วนประกอบต่างๆ ของพระคำ อย่างเช่น คุณต้องเข้าใจถึงบริบทตามประวัติศาสตร์, การที่พระประสงค์ของพระเจ้าถูกแบ่งแยกเป็นยุคสมัยที่ต่างกันไป (dispensations), หลักคำสอน และ พระสัญญาของพระเจ้า ทุกประการเหล่านี้ซึ่งประกอบอยู่ในพระคัมภีร์จะต้องเป็นความจริงในความเชื่อของคุณ ก่อนคุณสามารถดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อได้

“แห่งทะเลส่วนลึกจนสามารถแยกจิตใจและวิญญาณออกจากกัน แม้ข้อกระดูกและไขในกระดูก” ผู้วินิจฉัยของความคิดและความมุ่งหมายของใจ” (ฮีบรู 4:12)

ข้อนี้ได้กล่าวถึงลักษณะของพระคำทั้ง 5 อย่างที่เราจะสามารถพิจารณา

ลักษณะแรกคือ พระคำพระเจ้านั้น “ไม่ตาย” ภาษากรีกใช้คำ ζωv (โชน) ซึ่งเป็นคำที่ทำหน้าที่ของทั้งคำคุณศัพท์ทั้งคำกริยา และแสดงถึงการกระทำต่อเนื่อง (present participle) ดังนั้นเราควรแปลข้อนี้ว่า “พระคำของพระเจ้านั้นมีชีวิตเสมอและต่อเนื่อง” ถ้าคุณอยากจะ

ดำเนินชีวิตตามความจริง คุณจะต้องศึกษาจากพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นชีวิตและเป็นความจริงอยู่เสมอ

คำที่สองที่พรรณนาพระคัมภีร์คือ “ทรงพลาณภาพ” พระคำของพระเจ้ามีชีวิตเสมอและทรงฤทธิ์อนุภาพ ภาษากรีกใช้คำคุณศัพท์ “εὐεργητος (เอ็น-เนอ-เกซ) ซึ่งหมายถึง “มีฤทธิ์เดช” คือพระคำให้ฤทธิ์เดชแก่เราในการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ ดังที่กฤษฎีชีวิตนิรันดรอยู่ในพระคำของพระเจ้า กฤษฎีชีวิตฝ่ายวิญญาณก็อยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตาม หากเราจะรับฤทธิ์เดชนั้นเราจำเป็นต้องเชื่อและประยุกต์พระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์กับสถานการณ์ของเราก่อน

ลักษณะที่ 3 ของพระคำพระเจ้าคือ “คมกว่าดาบ 2 คมใดๆ” ซึ่งเป็นภาพที่น่าสนใจ ดาบ 2 คมเป็นดาบที่ชาวกรีกเรียกว่า μαχαίρα (มาชายรา) และเป็นการประดิษฐ์ยอดเยี่ยมของโลกโบราณ เพื่อที่จะให้คุณเห็นถึงความพิเศษของอาวุธนี้ ผมคงต้องอธิบายถึงดาบอื่นๆ ซึ่งมีอยู่ก่อนที่ มาชายรา ถูกประดิษฐ์ขึ้นมา

ดาบหนึ่ง ซึ่งน่าประทับใจมากคือ ρομφαία (รม-ฟาย-ยา) ซึ่งเป็นดาบใบกว้าง ความยาว 5 ถึง 6 ฟุต มีคมเดียวและที่จับใหญ่พอที่จะจับด้วยมือทั้ง 2 ข้าง ชาวเรเชียนเป็นพวกแรกที่ได้ใช้ดาบนี้ เนื่องจากรมฟายยาเป็นดาบใหญ่ เมื่อนักรบกำลังปะทะกับข้าศึก เขาจะต้องถอยหลังก่อน แล้วพุ่งหน้าเข้าไปพร้อมฟันดาบจากด้านซ้ายหรือขวา ซึ่งจะทำให้นักรบนั้นจะต้องเสียชีวิต และเปิดโอกาสดีให้ข้าศึก

เมื่อถึงการสู้รบระหว่างทหารเรเชียน ซึ่งใช้ดาบรมฟายยา และทหารโรมัน ซึ่งถือดาบมาชายราในการสู้รบเป็นครั้งแรก ทหารเรเชียนได้หัวเราะเยาะเย้ยทหารโรมและดาบสั้นของเขา แต่สุดท้ายทหารโรมได้หัวเราะดังกว่าเสียอีก

อีกดาบหนึ่งจากสมัยนั้นคือ ζιφος (ซีฟอส) ซึ่งมีแต่ปลายดาบแหลมๆ วิธีเดียวที่จะชนะศัตรูคือด้วยการพุ่งแทงเข้าไปตรงหน้า ถ้าศัตรูได้ล้มลง หรือหลบทางซ้ายหรือขวา คนใช้ดาบนี้ก็ได้เปิดโอกาสให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้ามาทำร้ายเขาแทน

อีกดาบหนึ่งคือ ακιακης (อาซีนาคีส) ซึ่งถูกประดิษฐ์ที่เพอเซีย อาซีนาคีสไม่ใช่ดาบที่เขาได้ใช้ในการสู้รบ ปลายดาบนั้นไม่แหลม และทั้ง 2 คมไม่คมมากนัก ดาบอาซีนาคีสถูกตกแต่งด้วยอันยามณี ซึ่งให้มันมีคุณค่าสำหรับเจ้าของ และสุดท้ายเขามีดาบหนึ่งซึ่งมีชื่อ δολον (โดลอน) เป็นใบเล็กซึ่งถูกซ่อนไว้ในคทาหรือไม้เท้า และก็มีแค่จุดแหลมที่ปลายใบเป็นจุดเดียว

ในการเปรียบเทียบกับอาวุธเหล่านี้ มาฆายราเป็นดาบสั้น เบา และใช้งานได้อย่างสะดวกในทุกสถานการณ์ แม้อาจเป็นคนที่ตัวเล็กก็ตาม ประเด็นที่ 2 คือมาฆายราจะทำได้มีดาบเสียดความสมดุลซึ่งมักจะเปิดโอกาสให้ศัตรูเข้ามาโจมตีต่อ เกร็ดลับของดาบมาฆายราคือ มันไม่ได้มีปลายแหลมเท่านั้น แต่ทั้งสองคมของใบถูกลับให้คมมาก ซึ่งเป็นพัฒนาการที่สำคัญสำหรับการอาวุธของสมัยนั้น ก็เป็นประเด็นใหญ่ซึ่งให้ชัยชนะแก่ทหารโรมัน

ทำไมถึงพระเจ้าทรงใช้ *มาฆายรา* เปรียบเทียบกับพระคำพระเจ้า? ดาบ *รมฟายยา* คมแต่ดาบเดียว พระคำไม่ได้มีแต่จุดแหลมหรือคมในจุดเดียว แต่ทุกส่วนของพระคัมภีร์มีคุณค่า เช่นเดียวกัน *ซีฟิส* ซึ่งมีแต่จุดแหลมจุดเล็กที่ปลายใบ ไม่เหมาะสมที่จะเปรียบเทียบกับพระคำพระเจ้า *อาซีนานา* อั้งดงามก็ไม่ใช่ เพราะพระคัมภีร์ไม่ได้เป็นแค่วรรณกรรมที่สละสลวย *โดลอน* ก็ไม่เหมาะสมเพราะพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่ถูกเปิดเผยให้โลกได้เห็น พระเจ้าทรงเปรียบพระคำของพระองค์กับ มาฆายรา เพราะทุกส่วนของพระคำมีจุดประสงค์ ทุกๆ ตัวอักษรและเครื่องหมายเล็กๆ ที่ติดอยู่กับตัวอักษร มีคุณค่าและเป็นสิ่งสำคัญ ทุกๆ ตัวอักษรและเครื่องหมายเล็กๆ นั้น มีความหมายสำหรับคริสเตียน คริสเตียนที่ใช้พระคำของพระเจ้าไม่เสียสมดุล คริสเตียนที่ใช้พระคำพระเจามีชีวิตที่มั่นคง ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของชีวิตที่ดำเนินด้วยความเชื่อ

หลักคำสอนพระคัมภีร์ประการหนึ่งซึ่งคุณสามารถประยุกต์ใช้กับปัญหาทุกเรื่องคือ หลักคำสอนแห่งพระลักษณะของพระเจ้า เช่น

“พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลานานนี้ และเวลานี้ และต่อๆ ไปเป็นนิจกาล”

(ฮีบรู 13:8)

ข้อนี้ได้เปิดเผยแง่หนึ่งของพระลักษณะของพระเจ้า คือการไม่ทรงเปลี่ยนแปลงของพระองค์ (immutability) เมื่อเราได้มองดูถึงพระลักษณะนี้ เราสามารถเข้าใจว่าพระเจ้าทรงสถิตย์ชั่วนิรันดร์ด้วย พระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง พระองค์จะไม่ทรงให้เราผิดหวัง เมื่อเรามีปัญหา เราสามารถมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงผิดพระสัญญาของพระองค์ เมื่อเราสรุปดังนี้แล้ว เราก็จะมีความสุขในใจอย่างแท้จริง

ลักษณะที่ 4 ของพระคัมภีร์จากข้อที่ 12 คือ ‘แทงทะลุ’ διανκννομα (ดีอิกนีโยมัย) ดาบมาฆายราเป็นดาบที่แทงทะลุลึกๆ ไม่ซาก็เร็ว ผู้เชื่อทุกคนต้องถูกแทงใจจากพระคำ

พระเจ้า ‘แทงทะลุ’ ในภาษากรีกเขียนด้วยรูปแบบปัจจุบันกาลซึ่งมีความหมายว่า “ได้แทงทะลุ ต่อเนื่อง” เนื่องจากคำนี้ก็เขียนในในมาลากลาง (middle voice) เราก็สามารถเข้าใจว่าการกระทำ ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อเรา นี่คงเป็นกรณีเดียวที่คุณจะโดนดาบแทงทะลุคุณโดย คุณได้รับประโยชน์!

พระคำของพระเจ้าได้แทงทะลุถึงส่วนมนุษย์ซึ่งตามองไม่เห็น หรืออาจเรียกว่า ส่วนลึกภายใน “แทงทะลุส่วนลึกจนสามารถแยกจิตใจและวิญญาณออกจากกัน” พระคัมภีร์ กล่าวไว้ว่า ส่วนภายในของคนที่บังเกิดใหม่มีสองส่วน คือ จิตใจ และ จิตวิญญาณของมนุษย์ พระคัมภีร์ได้แทงทะลุถึงส่วนที่มองไม่เห็นนี้อย่างต่อเนื่อง

ด้วยดาบหรือมีดเราสามารถแทงร่างกายของคนได้ แต่ถ้าผมส่งดาบให้คุณและสั่ง “ไปแทงจิตใจของคนหนึ่ง” คุณไม่สามารถทำได้ เป็นไปไม่ได้ที่สิ่งของใดๆ ของมนุษย์จะแตะ ต้องถึงส่วนลึกนั้นของมนุษย์ได้ มีแต่พระคำของพระเจ้าที่สามารถทะลุเข้าไปถึงจิตใจและ วิญญาณของมนุษย์

คุณได้นำพระคำของพระเจ้ามาใช้ต่อสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตบางหรือยัง? อาจมี บางคนที่รบกวนคุณ ทำให้คุณเสียใจ หรืออาจตั้งใจทำร้ายคุณก็ได้ ด้วยพระคำของพระเจ้า คุณสามารถเปลี่ยนทัศนคติ เพราะพระคำนั้นได้ทะลุถึงที่ลึกที่สุดของจิตใจ ได้เปลี่ยน ความคิด และสร้างสงบสุขในชีวิต

คำต่อไปเขียนด้วยแนวโน้มทางการแพทย์ “แทงทะลุส่วนลึกจนสามารถแยกจิตใจ และวิญญาณออกจากกัน แม้ข้อกระดูกและไขในกระดูก” ศัลยแพทย์ต้องใช้มีดผ่าตัดเพื่อ รักษาคนไข้ เขาใช้มีดนั้นกรีดผิวหนังเพื่อรักษาคนไข้ฉันใด พระคัมภีร์ ได้แทงทะลุเข้าไปใน ส่วนลึกของผู้เชื่อ เพื่อได้แก้ปัญหามีอยู่ในส่วนลึกภายในของเขา

พระคัมภีร์เป็น “ผู้วินิจฉัยของความคิดและความมุ่งหมายของใจ” ผู้วินิจฉัยคือผู้ที่ พิพากษาคดีระหว่างสองฝ่าย ก็เป็นผู้พิพากษาและนักวิจารณ์ เช่นเดียวกัน พระคัมภีร์ได้ วินิจฉัย พิพากษา และวิจารณ์เราอย่างสม่ำเสมอ และเราควรเห็นคุณค่าและขอบคุณพระเจ้า สำหรับสิ่งนี้ด้วย พระคัมภีร์ได้ชี้ให้เราเห็นถึงการผิดพลาดของเราเพื่อเราจะตั้งต้นใหม่กับพระ เจ้าด้วยการสารภาพบาปแล้ว เขาสู่มัมพันธภาพกับพระองค์อีกครั้ง และแล้วได้รับการทรงนำ จากพระองค์ในการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ขอสังเกตวิธีการพิพากษาของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์เป็นผู้พิพากษาความคิดของเรา มนุษย์ไม่สามารถพิพากษาความคิดของเราได้ บางครั้งเขาอาจดาบถึงสิ่งที่เรากำลังคิดอยู่

แต่ไม่มีใครสามารถรู้ความคิดของเราเสมอไป แต่พระคัมภีร์ได้พิณิจัยความคิดของเราทุก ๆ ความคิด

พระคัมภีร์ เป็นผู้พิพากษา หรือ ผู้วินิจฉัยของ 'ความคิดและความมุ่งหมายของเรา' คำว่า 'ความมุ่งหมาย' หมายถึงแรงจูงใจ ดังนั้น พระคัมภีร์ ได้พิณิจัยความคิด และแรงจูงใจในจิตใจของคน ถ้าคุณอิจฉาผู้อื่น หรือ ริษยา ยโส หรือมีแรงจูงใจที่ผิดพลาดไป พระคัมภีร์ ได้พิณิจัยความคิดเหล่านี้ เมื่อเราได้สำนึกถึงความบาปของเราและกล่าวถึงบาปนั้น (สารภาพบาป) ต่อพระบิดา ถือว่าการพาดพิงนั้นได้สำเร็จแล้ว บาปถูกพาออก (1 ยอห์น 1:9) และผู้เชื่อได้กลับคืนมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

การทรงตรวจดูของพระเจ้า

ดังที่พระคัมภีร์ได้พิณิจัยความคิดและความมุ่งหมายของเรา พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทราบความคิดของมนุษย์ คิดดูซีครับว่ามันจะเป็นอย่างไรถ้าความคิดของคุณทุก ๆ ประการได้ประกฎขึ้นบนหน้าปากของคุณเพื่อคนอื่นจะได้อ่าน ขอบพระคุณพระเจ้าที่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น แต่พระเจ้าทรงทราบความคิดของเราอยู่เสมอ และพระองค์ก็ทรงตรวจดูความคิดเราด้วย

ข้อที่ 13 “ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ่อนไว้พ้นพระเนตรพระองค์ แต่ตรงข้ามทุกสิ่งปรากฏแจ้งต่อพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องสัมพันธ์ด้วย” วลีที่บอกว่า “ผู้ซึ่งเราต้องสัมพันธ์ด้วย” มีความหมายตรงตัวว่า “ผู้ซึ่งเราต้องรับผิดชอบต่อ” องค์พระเยซูคริสต์จะทรงประเมินผลของเรา เหตุฉะนั้น การดำเนินชีวิตไปด้วยความเชื่อจะต้องการทรงตรวจดูความคิดด้วย ทำไม่เป็นเช่นนั้น? เพราะการดำเนินชีวิตของเราด้วยความเชื่อเป็นสิ่งที่เริ่มต้นมาจากภายในจิตใจของเรา ผู้เชื่อซึ่งได้พิกการประยุคพระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อจนช้านานแล้วจะมีความสุขและความคิดที่มั่นคงในจิตใจของเขาอยู่เสมอ

การเป็นพยาน

การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อมีส่วนในการเป็นพยาน การเป็นพยานเป็นความรับผิดชอบของคริสเตียนทุกคน ไม่ใช่เพียงศิษยาภิบาล ผู้ช่วยศิษยาภิบาล ผู้ประกาศ ครู

วี หรือมัคนายก ถ้าคุณเป็นคริสเตียน คุณก็เป็นพยานให้กับพระเยซูคริสต์ ถ้าคุณดำเนินชีวิตไปด้วยความเชื่อ คนอื่นจะได้เห็น พระเจ้าก็จะทรงมอบโอกาสให้คุณพูดถึงพระคริสต์อย่างสม่ำเสมอ และเนื่องจากคุณมีความคิดที่มั่นคงและสงบสุขในจิตใจ คุณจึงสามารถเล่าข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่นด้วยความมั่นใจ

ข้อ 14 “ด้วยเหตุว่า เรามีมหาปุโรหิต ผู้ซึ่งผ่านพ้นถึงฟ้าสวรรค์แล้ว พระเยซูคริสต์ บุตรของพระเจ้า ขอให้เรามั่นคงในการงาน [อาซีฟ] ของเรา” คำ ‘มั่นคง’ ได้แปลมาจากคำกรีก “κρᾶτεω” ซึ่งหมายถึง “เกาะไว้ให้แน่น” ถ้าเราแปลข้อนี้โดยตรงตัวอักษร ก็มีความหมายว่า “ข้อเราเกาะอาซีฟของเราไว้ให้แน่น” “อาซีฟ” ในที่นี้ได้พูดถึงการเป็นพยานด้วยเหตุที่วลีนี้เขียนด้วยปริกัลปมาลา เราจะเข้าใจว่า ผู้เขียนได้เชิญชวนผู้อ่านที่จะรวมกับเขาในการเป็นพยานให้พระคริสต์

การทดสอบ

การฝึกหัดความเชื่อก็เกี่ยวพันกับการทดสอบอย่างสม่ำเสมอ คุณคงทราบดีแล้วว่า การสร้างและรักษากล้ามเนื้อได้มาจากการซ้อมยกน้ำหนักอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งให้กล้ามเนื้อนั้นมีกำลังและความทน ความเชื่อของเราก็เหมือนกัน ก็จำเป็นรับการฝึกฝนเพื่อที่จะแข็งแกร่งขึ้น จะมีปัญหา สถานการณ์กดดัน และความทนทุกข์หลายเรื่อง que เข้ามาในชีวิตของคุณซึ่งจะไม่มี การแก้ไขของมนุษย์ ซึ่งพระเจ้าทรงใช้เพื่อเราจะฝึกหัดชีวิตที่ดำเนินไปด้วยความเชื่อ เมื่อมี ปัญหาเข้ามาแล้วคุณยังดำเนินไปด้วยความเชื่อไหม? คุณยังฟังพาและวางใจในพระองค์ไหม? คุณได้ยึดพระสัญญาของพระองค์ไว้หรือเปล่า? เป็นเพราะเหตุนี้ที่พระองค์ทรงอนุญาตให้มีการทดสอบในชีวิต เราต้องเจอกับหลายอย่างซึ่งเกินปัญญาของเราจะสามารถแก้ไขได้ ก็จะไม่มีการแก้ไขของมนุษย์ เราจึงจะต้องยึดพระสัญญาของพระองค์ไว้ ดำเนินชีวิตโดยพระคำ เชื่อและวางใจในสิ่งที่พระองค์ให้เรา และนำสิ่งนั้นมาใช้

ไม่ช้าก็เร็ว คุณจะต้องมี ปัญหาเข้ามาในชีวิต ซึ่งอาจทำให้คุณคิดว่าโลกของคุณจะแตกแล้ว วิกฤตการณ์ดังนี้เป็น การทดสอบว่าคุณจะตั้งสติสำรวม หรือจะเสียดีแทนที่ ประเด็นสำคัญในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นนั้นคือ คุณเชื่อในพระคำของพระเจ้าไหม? คุณจะยึดพระคำไว้หรือคุณ จะตกใจกลัว?

“พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งเกิดผลดีสำหรับผู้ที่รักพระองค์” (โรม 8:28)

“การสู้รบเป็นของพระเจ้า” (1 ซามูเอล 17:47)

“จงนิ่งเสียบ คอยดูความรอดที่จะมาจากพระเจ้า” (อพยพ 14:13ก)

“อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า” (อิสยาห์ 41:10ก)

“เพราะไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไม่ได้” (ลูกา 1:37)

ข้อ 15 “เพราะว่าเรามีได้มีมหาบุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดสอบใจเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป”

มหาบุโรหิตของเรา คือพระเยซูคริสต์ เป็นตัวอย่างให้เรา พระองค์ถูกการทดลองโดยทุกวิธีทางที่เราจะต้องเผชิญ และยิ่งไปกว่าเราเสียอีก แต่พระองค์ไม่ได้ทำบาปแม้แต่ครั้งเดียว หรือพลาดที่จะประยุกต์หลักการในการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ผ่านหนทางแห่งการทดสอบ ได้ประสบกับสิ่งที่เราต้องพบเจอ และ ดังที่มีเขียนไว้ใน 1 โครินธ์ 10:13 “เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทรงที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้”

การอธิษฐาน

ข้อ 16 “ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลาย จงมีใจกล้าเข้ามา [προσερχομαι โพรเสอโคมัย] ถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้ที่ต้องการ” คำว่า “ฉะนั้น ขอให้เรา...” บอกเราว่าเราได้มาถึงตอนสุดท้ายของการชักชวนของผู้เขียนแล้ว ด้วยการใช้ปริกัลปมาลาเราเข้าใจว่าผู้เขียนชวนผู้อ่านที่จะ “ร่วมกับข้าพเจ้าที่พระบัลลังก์แห่งพระคุณ ขอให้เราร่วมใจอธิษฐานกันเถิด” คำกริยา “โพรเสอโคมัย” เขียนด้วยวากกกลาง ซึ่งหมายความว่าประทานของประโยคได้รับประโยชน์จากการกระทำ เพราะฉะนั้น “เราทั้งหลาย” ซึ่งเป็นผู้เชื่อในพระคริสต์ ได้รับประโยชน์จากการเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน ‘โพรเสอโคมัย’ ก็ถูกเขียนไว้ในปัจจุบันกาล ดังนั้น เราควรเข้าไปถึงพระ

บัลลังค์ของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งตรงกับ 1 เรสะโลนิกา 5:17 “จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ”

คำว่า “จงมีใจกล้าเข้ามา” หมายถึง “จงเข้ามาด้วยความมั่นใจ” เราสามารถเข้าถึงพระบัลลังค์ด้วยความมั่นใจถึงที่สุดเพราะเราได้ประยุกต์พระคำของพระเจ้ากับความเชื่อ

“ซึ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้” (มัทธิว 21:22)

คุณคงได้สังเกตว่าการอธิษฐานเป็นพระบัลลังค์แห่งพระคุณ เราไม่สมควรที่จะรับสิทธิพิเศษดังนี้ แต่เพราะพระคุณของพระเจ้าเราสามารถเข้าถึงพระบัลลังค์ของพระองค์ได้ จุดประสงค์ของการอธิษฐานได้ประกฏอยู่ในข้อ 16 นี้ว่า “เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา” รูปแบบปรักल्पมาลาทำให้วลีนี้มีความหมายว่า การที่จะรับพระเมตตานั้นขึ้นอยู่กับเรา พระเมตตาที่มีไว้สำหรับคนที่ได้เฝ้าอธิษฐานทูลขอที่พระบัลลังค์แห่งพระคุณ ด้วยการอธิษฐานและการประยุกต์พระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้กับความเชื่อ เราจึงมีคำตอบสำหรับความจำเป็นของเราทุกประการ

“เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้ต้องการ” ความเมตตาเป็น ‘พระคุณที่ได้แสดงออกมาเป็นการกระทำ’ เมื่อพระเจ้าทรงเทพพระคุณของพระองค์ที่เรา นั่นคือพระเมตตาของพระองค์

การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อต้องอาศัยฤทธิ์เดช ซึ่งมาจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตอนนี้คุณอาจขาดสิ่งหนึ่งไปซึ่งจำเป็นสำหรับคุณ หรือมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่กำลังรบกวนจิตใจของคุณ ถ้าเป็นเช่นนั้น ขอเข้าเฝ้าพระเจ้า ทูลขอพระองค์ด้วยการอธิษฐาน การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อต้องคู่กับการอธิษฐาน “ขอให้เราทั้งหลาย จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้ต้องการ” ในเวลาที่คุณเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน คุณจึงทำให้ 1 เปโตร 5:7 สำเร็จ “จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย”

กลศาสตร์แห่งการรอคอยพระเจ้า

อิสยาห์ 40

หลักการสำคัญในอิสยาห์บทที่ 40 อยู่ที่ข้อ 29 “พระองค์ประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และแก่ผู้ที่ไม่มีความแข็งแรง” อิสยาห์อยู่ต่อหน้าชนชาติที่ท้อถอย ชนชาติอิสราเอลกำลังจะรับการพิพากษาลงโทษที่หนักมาก เขากำลังจะถูกรับมาเป็นทาสอนาคตของเขาจะมีคนผู้เชื่อในสมัยของอิสยาห์วาดหวังไปหมด เช่นเดียวกับปัจจุบัน เขาชอบร้องเพลงถึงความอ่อนแอของเขา ร้องว่าเขาถ้อยใจและหมดกำลัง ถ้าพูดง่าย ๆ เขาขาดกำลังฝ่ายวิญญาณจนเป็นลม ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยกับผู้เชื่อในสมัยของเรา ดูเหมือนว่า ผู้เชื่อส่วนใหญ่ไม่สามารถที่จะวางใจในพระเจ้านานพอในเมื่อเขาต้องเผชิญกับปัญหา ความลำบาก และ สถานการณ์ที่ท้อถอยในชีวิต

จุดประสงค์ของพระคำของพระเจ้าในตอนนี้เป็นเพื่อให้คุณเห็นว่า คุณจะไม่ต้องทุกข์โศก หรือร้องเพลงโศกเศร้าตลอดทั้งชีวิต คุณจะไม่ต้องดำเนินชีวิตตามอารมณ์ เดี่ยวขึ้น เดี่ยวลง คุณก็จะไม่ต้องวิ่งหนีโน่นในการหาประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณซึ่งจะทำให้คุณตื่นเต้น และรู้สึกดีขึ้น

อิสยาห์ต้องการต่อผู้เชื่อ 2 แบบ ซึ่งได้ผิดพลาดไปคนละทางกัน พวกหนึ่งได้ท้อใจมากกับสถานการณ์ที่เขาอยู่ อีกพวกหนึ่งเป็นผู้ที่เคร่งครัดกับ

ศาสนา ก็ชอบพยายามแก้ไขปัญหาด้วยการทนทุกข์ทรมานตนเอง ซึ่งทำให้คิดว่าเขาสูงกว่าผู้อื่นในด้านฝ่ายวิญญาณ ด้วยเหตุนี้เราจึงมีบทพระคัมภีร์นี้ซึ่งแนะนำให้เรารู้จักกลศาสตร์เรื่องการรอคอยพระเจ้า ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้เชื่อ ทุกคนพวกผู้เชื่อที่ท้อใจนั้น ไม่ต่างจากหลายคนในปัจจุบันที่มักจะเป็นลม (ฮีบรู 12:3) ตอนนี้มีผู้เชื่อหลายคนต้องทนทุกข์กับปัญหาใหญ่โตของเขา หลายคนรู้สึกอึดอัดกับมุมมองชีวิตของมนุษย์และวิถีของโลก หลายคนก็ยังท้อใจและพร้อมที่จะยอมแพ้แล้ว อีกหลายคนกำลังพยายามสู้ปัญหาโดยพึ่งพากำลังของตนเอง เขาจะไม่ยอมแพ้ หรือเขาอาจแสวงหาความสุขชั่วคราวซึ่งจะทำให้เขาลืมปัญหาที่มีอยู่ ความสุขนั้นมาในหลายรูปแบบ ตั้งแต่ขวดเหล้าถึงกิจกรรมกระตุ้นสมอง (intellectual stimulation)

แต่บัดนี้ ผมอยากให้คุณพิจารณาถึงความสับสนนี้ คือความวุ่นวายที่อยู่ภายในตัวคุณ ปัญหาที่ครอบงำความคิดของคุณ หลังจากหลายปีเป็นผู้เทศนา ผมสามารถจำคนประเภทนี้ได้ เป็นผู้ที่ชอบทำหน้าที่ หรือทำใบหน้าที่แสดง “ใครนะ? ฉันหรือ?” หรือคุณอาจเป็นคนที่สามารถทำหน้าที่เหมือนคุณไม่มีบาปเลยในชีวิตส่วนตัว และชอบคิดว่า “เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับฉัน ฉันพ้นผ่านจุดนี้ไปแล้ว” แต่ความจริงคือ เราทุกคนจะต้องมีประสบการณ์ซึ่งให้เราท้อถอยและยอมแพ้ อย่างไรก็ตาม เรามีการแก้ไขที่ดีที่สุดในโลก คือพระสัญญาของพระเจ้า วิธีการต่างๆ ในพระคัมภีร์ และหลักคำสอนพระคัมภีร์ ด้วยสิ่งเหล่านี้ เราจึงสามารถรับฤทธิ์เดชจากพระเจ้า แต่เราได้ประยุกต์สิ่งเหล่านี้มาใช้ ในอิสยาห์บทที่ 40 ข้อ 29 เราได้อ่านถึงพระสัญญาของพระเจ้าซึ่งเป็นของเราเหมือนเป็นของอิสราเอลในสมัยของอิสยาห์ “พระองค์ประทานกำลังแก่คนที่อ่อนเปลี้ย”

“กำลัง” ที่นี้พูดถึงฤทธิ์เดชของพระองค์เอง ไม่ใช่กำลังหรือความสามารถของมนุษย์ซึ่งปกพร่อง เมื่อชาวยิวกำลังอับจนที่ทะเลแดง กำลังจะถูกฆ่าตายทั้งเผ่าพันธ์จากกองทัพทหารของฟาโรห์ พระองค์ทรงประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย โมเสสสั่งไว้ว่า

“จงนิ่งไว้ คอยดูความรอดที่มาจากพระเจ้า” (อพยพ 14:13)

เมื่อเราหมดสิ้นหวัง ไม่สามารถสู้ได้ ก็หมดทางแก้ปัญหา จงนิ่งไว้แล้วคอยดูพระเจ้าทรงแก้ปัญหาให้คุณ มีหลักการที่สำคัญซึ่งเป็นคำพูดของกษัตริย์ดาวิดเวลาที่เขายู่ต่อหน้าโกลิอัท

“การสู้รบเป็นของพระเจ้า” (1 สามูเอล 17:47)

ถ้าคุณได้วางใจในพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยรอดและพระผู้เป็นเจ้าของคุณ การสู้รบไม่ได้เป็นของคุณแล้วเพราะพระองค์ได้สู้แทนคุณ เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่โง่เขลาถ้าคุณคิดจะพยายามสู้รบในเวลาที่คุณสู้รบแทนคุณ พระเจ้าสั่งให้คุณถอยออกไปแล้วคอยดูพระองค์สู้แทนคุณ ซึ่งคำสั่งนี้ก็เขียนไว้ในอิสยาห์ 40:31 ว่า “จงรอดคอยพระเจ้า” จงให้ความคิดของคุณได้เจอะเจอที่พระองค์ สิ่งที่ยากที่สุดสำหรับคริสเตียนคือการที่จะอยู่หนึ่งๆ อย่างไม่ทำอะไรเลย!

อย่างไรก็ตาม ที่ผมกำลังบอกว่า “อยู่นิ่งเสีย” ไม่ได้หมายความว่า คุณควรจะนั่งลง และภาวนาถึงชีวิตนิรันดร์ หรือปล่อยจิตว่าง หรือถอยออกจากกิจวัตรประจำวันที่เราทุกคน ต้องทำอยู่นั้น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นท่าทีของนักแพ้อาชีพ ที่ผมกำลังสอนก็หมายถึง ปล่อย ปัญหา นั้นไป และวางใจในพระเจ้า “รอคอยพระเจ้า” “พระองค์ประทานกำลังแก่คนอ่อน เป่ลี่ย” “การสู้รบเป็นของพระเจ้า!” พระเจ้าไม่เคยตรัสว่า พระองค์จะทรงช่วยคนที่ช่วยตัวเอง แต่ตรงข้าม พระเจ้า *ไม่ช่วยคนที่ช่วยตัวเอง!* พระเจ้าช่วยคนที่ *ช่วยตัวเองไม่ได้!* เพราะฉะนั้น เนื่องจากคุณเป็นผู้เชื่อ และก็เป็นคนของพระองค์ซึ่งกำลังเผชิญกับปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ คุณ จึงต้องเรียนรู้ที่จะพึ่งพาและรอคอยพระองค์

พระเจ้าไม่สามารถช่วยคุณได้ตราบใดที่คุณยังไม่ได้ยอมรับว่าคุณไม่สามารถช่วย ตนเองหรือแก้ปัญหาด้วยกำลังของตนเองได้ คุณอาจจะหลีกเลี่ยงความจริงในชีวิตโดยหันหลัง กับปัญหา หรือหาอะไรซึ่งจะช่วยให้คุณลืมความจริงที่เกิดขึ้นแม้จะให้คุณลืมเพียงชั่วคราว หรือคุณอาจจะนั่งลงและร้องไห้ด้วยความกังวลและความสงสารตัวเอง แต่ถ้าคุณพร้อมที่จะ ยอมรับว่าคุณช่วยตัวเองไม่ได้แล้ว และคุณได้ยึดพระสัญญาของพระเจ้าไว้ด้วยความเชื่อ คุณ จึงจะได้เห็นว่า “พระองค์ประทานกำลังแก่คนอ่อนเป่ลี่ย และแก่ผู้ที่ไม่มีการ์ พระองค์ทรง เพิ่มแรง”

ในโลกเรามีหลายคนซึ่งเชื่อว่าเขาสามารถรอดจากความตายฝ่ายวิญญาณด้วยการกระทำดีของตัวเอง แต่ไม่มีใครที่สามารถจะรอดด้วยวิธีนี้ได้ เราได้รับความรอดเพราะ พระคุณพระเจ้าและโดยความเชื่อเท่านั้น แม้หลังจากคุณได้รับความรอดนั้นแล้ว คุณไม่ สามารถช่วยตัวเองได้ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิต ฝ่ายวิญญาณ ไม่ได้เป็นสิ่งที่ คุณจะรับมาเนื่องจากการกระทำของคุณ ในชีวิตฝ่ายวิญญาณ ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่กำเนิดมาโดยความพยายามและกำลังของมนุษย์

ผมมีรถยนต์คันหนึ่งซึ่งผมชอบมาก ถึงแม้เป็นรถที่สวยงามและวิ่งดี รถของผมมี ข้อเสียอย่างหนึ่งซึ่งรถทุกคันต้องมีเหมือนกัน นั่นคือรถผมต้องใส่น้ำมันกว่ามันจะวิ่งได้! รถ ทุกคันและทุกชนิด ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ เก่าหรือใหม่ ก็ต้องใช้น้ำมันเชื้อเพลิง เช่นเดียวกันใน ชีวิตฝ่ายวิญญาณ ไม่ว่าคุณเป็นผู้เชื่อที่มีร่างกายเล็กหรือใหญ่ มีอายุสูงหรือน้อย ในเวลาที่ คุณบังเกิดใหม่คุณได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นเชื้อเพลิงฝ่ายวิญญาณ ของคุณ! ในเมื่อคุณได้หมดสิ้นหวังแล้ว เพียงคุณมีสัมพันธภาพกับพระองค์แล้ว คุณก็จะรับ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งจะเป็นกำลังของคุณ!

ในข้อที่ 30 เราอ่านถึงคนหนุ่มว่า “แม้คนหนุ่มจะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย และชายฉกรรจ์จะล้มลงที่เดียว” ไม่ว่าคนหนุ่มจะแข็งแรงเท่าใด จะยังมีบางครั้งที่เขาจะล้มลง

“แต่เขาทั้งหลายผู้ที่รอคอยพระเจ้า จะเสริมเรี่ยวแรงใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย” (อิสยาห์ 40:31)

ถึงแม้เราจะเป็นลม จะอ่อนเปลี้ย และล้มลง เรายังมีความหวัง เรายังมีพระสัญญาของพระเจ้า นี่และคือหลักการซึ่งเราจำเป็นต้องเข้าใจ แล้วเราจะ “รอคอยพระเจ้า” อย่างไร? ขอให้เราศึกษาคำว่า “รอคอย” ซึ่งเราสามารถแปลได้ว่า “ความไว้วางใจ” หรือ “ความเชื่อ”

ในภาษาฮีบรูมีทั้ง 5 หรือ 6 คำซึ่งอธิบายถึงความเชื่อ (*อามัน*) ซึ่งปรากฏอยู่ในปฐมกาล 15:6 หมายถึงการอาศัยพระเจ้าทรงเป็นที่พักพิง หรือเป็นศิลาหลักที่มั่นคง คำว่า (*บาราค*) ซึ่งถูกแปลว่า “วางใจ” ในสดุดี 37:3 มีความหมายดั้งเดิมว่า “วางลงที่พื้น” ใช้พูดถึงคนเล่นมวยปล้ำที่กำลังยกคู่แข่งขึ้นแล้ววางลงดังบังที่พื้น แต่สุดท้ายมีความหมาย “ยกปัญหาขึ้นแล้ววางลงที่พระเจ้า” อีกคำหนึ่ง (*ยาคาล*) ซึ่งเราได้พบในพระธรรมโยบ 13:15 หมายถึง “วางใจ ในยามต้องทนทุกข์” ถึงแม้คุณทนทุกข์ถึงที่สุดและขาดความสุข คุณยังมั่นใจว่า คุณจะได้รับความช่วยเหลือ คำ (*ฉาชา*) ในสดุดี 57:1 หมายถึงวิ่งหนีถึงที่หลบภัย เปรียบเสมือนกับกระต่ายที่วิ่งหนีจากศัตรูที่โหดร้าย แล้วซุกเข้าไปในช่องหิน ส่วนคริสเตียนเรานี้ก็หมายถึงการที่ซุกไว้ในพระศิลาของเรา คือพระเยซูคริสต์ ซึ่งที่นั่นไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถเข้ามาถึงเราได้

อย่างไรก็ตาม พระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ได้ใช้คำเหล่านี้ในอิสยาห์ 40:31 พระองค์ทรงใช้คำ (*ชาวา*) ซึ่งหมายถึงการเอาเส้นด้ายมาพันกันเพื่อสร้างเชือกที่แข็งแรง เชือกที่แข็งแรงถูกสร้างขึ้นโดยเริ่มจากด้ายเส้นเดียวซึ่งจะขาดได้ง่ายๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อเอาด้ายอีกเส้นหนึ่งมาพันรอบเส้นแรกนั้นและพันเพิ่มขึ้นทีละเส้น สุดท้ายก็จะมีเชือกที่แข็งแรง ในที่สุด *ชาวา* ได้รับความหมายว่า วางใจ ถึงแม้เขาจะอ่อนแอ ผู้ที่ได้ “รอคอย” พระเจ้า หรือ วางใจ ในพระองค์ต่อเนื่องจะกลายเป็นเชือกที่แข็งแรงซึ่งจะไม่ขาดไม่ว่าจะต้องทนหน้าหนักเท่าไรก็ตาม สิ่งที่น่าสนใจคือ ทุกครั้งที่เราได้พบกับคำศัพท์ 5 คำนี้ที่มีความหมาย “ความเชื่อ” หรือ “ความไว้วางใจ” แต่ละคำจะเน้นถึงประเด็นที่ต่างกันไปแม้จะต่างกันไปแต่เล็กน้อย ในข้อ 31

นี่ “รอคอย” เน้นถึงการที่จะวางใจในพระเจ้าไม่ว่าจะต้องทนทุกข์เท่าไร ไม่ว่าสถานการณ์ดูเหมือนจะไม่มีทางออก ผู้ที่รอคอยนั้น คือผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่ออย่างต่อเนื่อง

แล้ว อะไรจะเกิดขึ้นกับผู้เชื่อที่รอคอยพระเจ้าดังนี้? การแปลว่า “จะเสริมริ้วแรงใหม่” (จากภาษาอังกฤษ “shall renew their strength”) ไม่ถูกต้องกับความหมายที่แท้จริง วลีนี้น่าจะถูกแปลเป็น “ผู้ที่วางใจในพระเจ้าต่อเนื่องจะแลกเปลี่ยน (exchange) กำลังของเขา ในข้อนี้พระเจ้าไม่ได้พูดถึงกำลังของมนุษย์ ข้อนี้พูดถึงว่าเราจะแลกเปลี่ยนกำลังของเรากับฤทธิ์เดชของพระเจ้า คุณจะต้องละทิ้งกำลังของคุณ ซึ่งแม้ช่วงที่แข็งแกร่งที่สุดก็ยังเป็นกำลังของมนุษย์ที่อ่อนแอ และแล้วจะได้รับฤทธิ์เดชของพระเจ้าแทนที่ เมื่อคุณบอกว่า “พระเจ้า ลูกทำไม่ได้” พระองค์ทรงตอบว่า “เราจะแก้ไขปัญหาให้ เราจะให้กำลังแก่ลูก เราจะประทานทุกสิ่งที่ลูกจะต้องการ เพื่อลูกสามารถเผชิญกับปัญหานี้ได้” แต่ขอสังเกตว่า จะไม่มีการแลกเปลี่ยนกำลังดังกล่าวจนกระทั่งจะมีความวางใจในพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ข้อนี้ไม่มีไว้สำหรับคนที่ชอบวิ่งสุดกำลังเป็นระยะสั้นแล้วต้องหยุดเพราะหมดแรง

ผู้เชื่อหลายคนเกิดความรู้สึกว่ายากจะทำอะไรที่ยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้า จึงได้สับานต่อพระองค์ แล้วเริ่มต้นด้วยความมั่นใจสูงว่าเขาจะเปลี่ยนแปลงโลก ต่อมา ความรู้สึกนั้นได้หายไป แล้วเขาเหลือแต่ความว่างเปล่า ตอนแรกเขากระตือรือร้นเพราะอารมณ์ แต่เมื่ออารมณ์จืดจางลงแล้ว แรงจูงใจก็เขาก็หมดไป เขาได้ฟังพาความรู้สึกละแวมแทนหลักคำสอนพระคัมภีร์ ขออย่าคิดว่าผมดูถูกคุณค่าของอารมณ์ แต่ผมขอบอกว่า จงอย่าฟังพาอารมณ์ คุณจะต้องฟังพาพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระคำของพระเจ้า จงฟังพาในสิ่งที่เป็นความจริง ซึ่งจะให้คุณก้าวหน้าในชีวิตคริสเตียนอย่างสม่ำเสมอ

ด้วยการเปรียบเทียบ คนที่ชอบวิ่งสุดกำลังเป็นระยะสั้นแล้วต้องหยุดเพราะหมดแรง (sprinter) ก็เหมือนกับผู้ที่เชื่อที่เชื่อในฤทธิ์เดชและพระสัญญาของพระเจ้าในเวลาที่อารมณ์ได้รับการกระตุ้น แต่เมื่ออารมณ์ได้หมดฤทธิ์แล้ว เขาไม่เชื่อแล้ว เขาก็ต้องหยุด ข้อนี้จึงได้บอกเราว่า “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่ได้มาอย่างเป็นครั้งเป็นคราว แต่ฤทธิ์เดชของพระองค์เป็นพลังงานที่คงอยู่เป็นนิตย์ ไม่ได้อาศัยอารมณ์ หรือต้องหาเหตุผล หรือขึ้นอยู่กับมุมมองของมนุษย์อย่างอื่น

จงเชื่อในพระคำของพระเจ้าไม่ว่าสถานการณ์จะเลวร้ายหรือจะดีขนาดไหน ผมขอให้คุณลองถามตัวเองว่า คุณยังเชื่อในพระสัญญาและหลักคำสอนของพระเจ้าเมื่อคุณต้องเผชิญความทุกข์ยาก หรือว่าคุณต้องหาประสบการณ์ที่จะกระตุ้นอารมณ์ของคุณ คุณจะต้องตื่นตื่นเพื่อพระเจ้า หรือคุณได้ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง มั่นคง ทรงตัว และด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ซึ่งให้คุณผลิตความดีของพระเจ้าในชีวิตของคุณ

“ผู้ที่รอคอยพระเจ้าจะได้แลกเปลี่ยนกำลัง” เขาจะละกำลังของเขาซึ่งอ่อนแอ และกระจ่ายร่อย เพื่อจะได้รับฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งอัศจรรย์และไม่รู้จักสิ้นสุด แล้วผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร? เขาจะบินขึ้นด้วยปีก เหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย...” เขาจะก้าวต่อไป เชื่อเพลิงของเขาจะไม่หมดสิ้น จะไม่มีสิ่งใดที่จะหยุดยั้งเขา “เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย” นี่เป็นชีวิตที่น่าอัศจรรย์! นี่คือผลลัพธ์ที่มาจาก การรอคอยพระเจ้า ไม่ว่าจะข้างหน้าคู่มือขนาดไหน หรือปัญหาจะใหญ่โตขนาดไหน คุณจะต้องวางใจในพระองค์อย่างไม่หยุดหย่อน บทที่ 40 ของพระธรรมอิสยาห์กำลังบอกเราถึงความจำเป็นที่จะรอคอยและวางใจในพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวซึ่งคุณสามารถวางใจได้โดยจะมั่นใจว่าทุกอย่างจะเกิดผลดีที่สุดในที่สุด

พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์อนุภาพที่สูงสุดทรงช่วยคุณได้!

ตอนนี้ ขอให้เราทวงกลับมาที่ข้อที่ 12 ซึ่งจะบอกเราถึงเหตุผลที่เราสามารถวางใจในพระเจ้าได้

“ผู้ใดได้เคยตวงน้ำทั้งสิ้นด้วยอุ้งมือของตน และวัดฟ้าสวรรค์ด้วยคืบเดียว บรรจุมงคลีของแผ่นดินโลกไว้ในถังเดียว และชั่งภูเขานในตาชั่ง และชั่งเนินด้วยตราชู” (อิสยาห์ 40:12)

เป็นสิ่งสำคัญที่จะรอคอยและวางใจในพระเจ้าเพราะว่าพระองค์ทรงมีฤทธิ์เดชพอที่จะทำสิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้ ข้อนี้ให้เราเห็นถึงฤทธิ์อนุภาพของพระองค์ อย่างเช่น “ตวงน้ำทั้งสิ้นด้วยอุ้งมือ” ได้พูดถึงอนุภาพที่ยิ่งใหญ่ พระเยซูคริสต์เจ้า ทรงฐานะเป็นพระเจ้า สามารถตวงน้ำทั้งสิ้น รวมถึงน้ำในทะเลและมหาสมุทรทั้งสิ้น ด้วยอุ้งมือของพระองค์ และพระองค์ยังวัดฟ้าสวรรค์ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์

มีกลุ่มก๊าซในอวกาศกลุ่มหนึ่งซึ่งมีชื่อว่า แอนโดรเมดา เนบิวเล ซึ่งอาจช่วยเราเห็นถึงความกว้างใหญ่ของอวกาศ มนุษย์เราชอบยกย่องความสำเร็จของการค้นพบในอวกาศด้านนอก เราก็มุ่งใจจากความสำเร็จอย่างการเดินทางบนพื้นดวงจันทร์และการส่งยานอวกาศไปถึงแดนไกล แต่ระยะทางที่เราได้ไปเป็นแค่ขี้ผึ้งเมื่อได้เปรียบกับขนาดของจักรวาลที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมา เมื่อเราเงยหน้ามองดูกลุ่มดาว แอนโดรเมดา เนบิวเล เราเห็นแสงของมัน ซึ่งเริ่มเดินทางจากที่นั่น หลานหกแสนปีมาแล้วด้วยความเร็วของแสง (10 ล้าน ล้าน กิโลเมตรต่อปี) แต่คุณรู้ไหมว่า แอนโดรเมดา เนบิวเล ยังเป็นกลุ่มก๊าซที่ใกล้เมื่อเปรียบกับกลุ่มก๊าซหรือ

กลุ่มดาวอื่นในจักรวาล โฟ้นแอนโดรเมดา เนบิวเลยังมีดวงดาวอีกล้านล้านล้านดวง ซึ่งอยู่ที่นั่นตั้งแต่แรกสร้างของจักรวาล นี่แหละ เป็นสิ่งที่พระเยซูทรงสร้างด้วย นิ้วพระหัตถ์ของพระองค์ (สดุดี 8:3)

ถ้าพระองค์สามารถยกนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้นแล้วเนรมิตสร้างดาวขึ้นมาเป็นล้านล้านล้านดวงซึ่งอยู่ห่างกันไปเป็นล้านล้านปีแสง คุณเชื่อใหม่ว่า พระองค์สามารถแก้ไขปัญหาของคุณได้ คุณเคยคิดใหม่ว่า พระองค์สามารถจัดเตรียมความต้องการของคุณทุกอย่างได้หรือไม่ หรือเปล่า ข้อ 12 นี้กำลังสอนเราว่า เป็นสิ่งสำคัญมากที่เราจะรอคอยและวางใจในพระองค์ พระองค์มีฤทธิ์อันภาพที่ไม่สิ้นสุด พระองค์ช่วยคุณได้ พระองค์สามารถจัดการต่อปัญหาของคุณได้

ข้อ 13 “ผู้ใดได้ให้กำหนดแก่พระวิญญาณของพระเจ้า [องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์] หรือเป็นที่ปรึกษาของพระองค์ให้คำแนะนำแก่พระองค์?” พระเจ้าทรงเปิดเผยวิธีที่เราจะต้องรอคอยพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระเจ้า เป็นผู้ที่สอนพระคำของพระเจ้าแก่เรา พระองค์ไม่ได้มีเพียงแต่ฤทธิ์เดชพอที่จะแก้ไขปัญหาของเรา และทรงจัดเตรียมทุกอย่างที่จำเป็นในชีวิตของเรา แต่พระองค์ยังทรงสอนเราที่จะประยุกต์สิ่งนี้ต่อชีวิตของเราด้วย โดยประยุกต์พระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อ ซึ่งเป็น การสะบาโตต่อเนื่อง เราจึงจะมีฤทธิ์เดชอันไม่สิ้นสุดของพระองค์ที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหาของเรา

ข้อที่ 14 “พระองค์ทรงปรึกษาผู้ใดเพื่อพระองค์จะทรงรู้แจ้ง และผู้ใดสอนทางแห่งความยุติธรรมให้พระองค์ และสอนความรู้แก่พระองค์และสำแดงให้พระองค์เห็นทางแห่งความเข้าใจ?” ไม่มีใคร! พระองค์ทรงสัพพัญญู! เพราะฉะนั้น การที่จะรอคอยพระเจ้าเป็นการที่รอคอยผู้ที่รู้ดีที่สุดเสมอ เพราะเหตุนี้ที่คุณจำเป็นต้องนั่งไว้ แต่การที่คุณควรจะอยู่หนึ่งๆ ไม่ได้หมายความว่า คุณจะต้องตั้งสุญญากาศในชีวิตคุณ แต่ผมขอย้ำอีกครั้งว่าคุณจะต้องมีความเชื่ออย่างต่อเนื่องในชีวิต คุณจะต้องเชื่อในพระสัญญาของพระองค์ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น คุณจำเป็นต้องเชื่อเหมือนที่โยบเชื่อ

“ถึงแม้พระองค์ทรงประหารข้า ข้าจะยังวางใจในพระองค์” (โยบ 13:15)

นี่คือการรอคอยพระเจ้า คำพูดของโยบแสดงถึงวันสะบาโตต่อเนื่องและการประยุกต์พระสัญญาและหลักคำสอนพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อถึงที่สุด

มันจะง่ายมากที่จะวางใจในพระเจ้าเมื่อทุกอย่างไปได้ด้วยดี มันก็ง่ายที่จะวางใจในพระเจ้าเมื่ออารมณ์ได้รับการกระตุ้น แต่เมื่อสถานการณ์จะมีมิติและดูเหมือนจะไม่มีทางออก คุณยังสามารถวางใจในพระองค์ได้หรือไม่? ถ้าคุณคิดว่าคุณชำนาญกับการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อแล้ว ขอควรระวัง เพราะพระเจ้าจะต้องทดสอบความชำนาญของคุณ! พระองค์จะตรัสราวกับว่า “เจ้าวางใจในเราจริงหรือ เจ้าเชื่อในพระคำของเราจริงหรือเปล่า?” และในขณะที่คุณยังคิดว่าคุณเชื่อและวางใจจริงๆ พระองค์จะอนุญาตให้ทุกอย่างแย่งกว่าอีก โดยตรัสต่อว่า “แล้ว เจ้ายังเชื่ออยู่ไหม?”

อย่างไรก็ดี เมื่อสถานการณ์รอบข้างคุณดูมืดไปหมดและไม่มีทางออก พระเยซูยังเป็นพระเจ้าอยู่ เป็นพระเจ้าเดิมที่คุณไว้วางใจตั้งแต่แรก

“พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลาวันนี้ และต่อไปเป็นนิกาล” (ฮีบรู 13:8)

พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่มีวันเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้น พระองค์ทรงสถิตย์ชื่อในสมัยโมเสสและอิสยาห์ฉันใด พระองค์จะยังทรงสถิตย์ชื่อในวันนี้ และวันพรุ่งนี้ และตลอดไปเป็นนิจฉันนั้น พระองค์กำลังคอยที่จะช่วยพรคุณ (อิสยาห์ 30:18) พระองค์ทรงคอยวันที่คุณจะวางใจในพระองค์ พระองค์จึงจะได้ช่วยพรชีวิตของคุณ พระองค์ทรงอนุญาตให้เราอยู่ในสถานการณ์ที่ดูหมดสิ้นหวัง แต่พระองค์ยังเป็นพระเจ้าที่ทรงสถิตย์ชื่อเหมือนเดิม พระองค์ตรัสว่า “จงวางใจในเราในสถานการณ์นี้! จงเชื่อในเราและพระคำของเรา” ตราบใดที่คุณยังไม่เชื่อพระองค์ สถานการณ์นั้นจะไม่ดีขึ้น คุณจะไม่รู้จักความมั่นคงและความสงบในชีวิต แต่เมื่อคุณเชื่อพระองค์อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง คุณจะไม่ต้องเสียเวลากับการต่อสู้กับปัญหา ก็จะมีเวลาที่จะเกิดผลฝ่ายวิญญาณมากยิ่งขึ้น

ข้อ 15 “ดูเถิด บรรดาประชาชาติก็เหมือนน้ำหยดหนึ่งจากถัง และนับว่าเหมือนผงบนตาชั่ง ดูเถิด พระองค์ทรงหยิบเกาะทั้งหลายขึ้นมาเหมือนผงคลี” คุณเคยคิดไม่ว่า การที่จะปกครองประเทศ ซักประเทศหนึ่งจะเป็นอย่างไร? แน่หนอนว่าเป็นหน้าที่ที่ยุงยากลำบากไม่น้อย แต่การปกครองประชาชาติทั้งสิ้นก็เหมือนกับการหิ้วน้ำหยดเดียวสำหรับพระเยซูคริสต์! แต่ แทนที่จะรอคอยพระองค์ คนเรามักจะลองวิธีนี้หรือวิธีนั้น หรือวิ่งนี้วิ่งโน้นเพื่อที่จะพ้นโพนปัญหา หรือไม่ก็เรียกร้องพระเจ้าที่จะจัดการต่อปัญหาของเรา*เดี๋ยวนี้!* เรายังทำเช่นนี้ ก็ยิ่งทำสถานการณ์ของเราพัวพันไปเสีย ดังนั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะต้องรอคอยผู้ซึ่งมี

สติปัญญาที่สูงที่สุด ความพยายามของเราได้แต่ยึดเยื้อปัญหา แต่หากเราหยุดพยายามแล้ว
วางใจในพระเจ้า พระองค์จึงจะเข้ามาแล้วจัดการต่อปัญหานั้น

ข้อ 16 “เลบานอนไม่พอเป็นพิน และสัตว์ป่านั้นก็ไม่พอเป็นเครื่องเผาบูชา” เมื่อ
อิสราเอลได้ถวายบูชาแด่พระเจ้า เขาต้องใช้ไม้เป็นพิน ในสมัยนั้นเครื่องบูชาคือสัตว์เผา
อย่างไรก็ตาม ถึงแม้เขาได้เผาไม้ทั้งหมด และบูชาสัตว์ทั้งสิ้น นั่นก็ยังไม่พอที่จะเทียบกับ
พระสิริของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ ไม่มีสิ่งใดเปรียบปานกับพระองค์ได้ แม้จะ
เอาไม้และสัตว์ทั้งสิ้นไปเผาบูชาถวายแด่พระองค์

ข้อ 17 “ต่อพระองค์บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นก็เหมือนไม่มีอะไรเลย พระองค์ทรงเห็นว่า
เขาน้อยยิ่งกว่าศูนย์” อย่างที่มีเขียนไว้ในข้อ 15 “ดูเถิด บรรดาประชาชาติก็เหมือนน้ำหยด
หนึ่งจากถัง และนับว่าเหมือนผงบนตาชั่ง ดูเถิด พระองค์ทรงหยิบเกาะทั้งหลายขึ้นมา
เหมือนผงคลี” พระองค์สามารถหยิบเกาะขึ้นโดยไม่จำเป็นยกนิ้วขึ้น อย่างที่พระองค์ทรง
กระทำกับเกาะคราคาฮาโอ (ที่ อินโดนีเซีย) ในปี ค.ศ. 1883

ข้อ 18 “ท่านจะเปรียบพระองค์เหมือนผู้ใด หรือเปรียบพระองค์คล้ายกับอะไร” ใคร
จะเปรียบกับพระเจ้าได้? คำถามนี้ถูกตั้งขึ้นโดยไม่ต้องมีคำตอบ แต่เพื่อให้เราจะคิดถึงความ
เลิศของพระองค์ เนื่องจากว่าไม่มีใครที่เปรียบกับพระองค์ได้ เราจึงไม่มีเหตุผลที่จะวางใจใน
ผู้อื่นนอกจากพระองค์และพระคำของพระองค์ แต่ชนชาติอิสราเอลได้วางใจในสิ่งอื่นโดยสร้าง
รูปเคารพหุ้มทอง แล้วไม่เกรงกลัวที่จะเปรียบสิ่งเหล่านั้นกับพระเจ้า

ข้อ 19 “รูปเคารพนะหรือ ช่างเขาหลอมมันไว้ ช่างทองเอาทองคำปิดไว้ และหล่อโซ่
เงินให้” เขาสร้างรูปเคารพขึ้นมาแล้วเรียกมันว่า “พระเจ้า” ใครสร้างรูปเคารพนั้น? มนุษย์
สร้าง! สิ่งที่เขาทำกับมือของเขาเอง เขาเรียกว่า “พระเจ้า” ถ้ามนุษย์สร้างอะไรด้วยมือเอง
แล้วเรียกสิ่งนั้น “พระเจ้า” เขากำลังนมัสการอะไร? เขานมัสการยกย่องตัวเอง! ในวลีสุดท้าย
ของประยักนี้มีถ้อยคำอย่างถากถางว่า “และหล่อโซ่เงินให้” ในการตั้งรูปเคารพ คนสร้าง
มักจะต้องมีโซ่ผูกไว้ เพื่อไม่ให้มันล้มลง อย่างไรก็ตาม อิสราเอลยังเรียกสิ่งนั้น “พระเจ้า”
แล้วฟังพาและวางใจในมันด้วย!

ตอนนี้ คุณกำลังฟังพาอะไรอยู่? คุณกำลังวางใจในสิ่งใด? คุณคงมีรูปเคารพของคุณ
อาจเป็นเงิน บุคคล สิ่งของ หรือความฝันของคุณ คุณกำลังรอคอยอะไรอยู่? คุณอาจหัว

เพราะเยอะเย้ยชาวยิวที่เขาสร้างพระเจ้าของเขาขึ้นมาซึ่งไม่สามารถยืนอยู่โดยตัวเองได้ แต่มีก็ครั้งที่คุณเองก็โง่เหมือนกันเพราะวางใจในสิ่งของ? ถ้าคุณวางใจในเงิน วางใจในมนุษย์ซักคนหนึ่ง หรือวางใจในสิ่งของหรือสถานการณ์ใด คุณก็โง่พอๆ กับคนเหล่านั้นที่บอกว่า “นี่คือพระเจ้า” แล้วต้องเอาโซ่มาผูกไว้ ไม่ให้ล้มลง

ข้อ 20 “เขาผู้ที่ยากจนก็เลือกสิ่งที่เป็นเครื่องบูชา เป็นไม้ที่ไม่ฝุ...” เขาได้เสาะหาป่าไม้และได้เจอไม้ที่ไม่ฝุ เอาไม้นั้นมาตกแต่งให้เป็นรูปเคารพ แล้วได้วางใจในไม้นั้น แต่ไม่มีรูปเคารพ ก็ไม่มีพระเจ้าที่เขาสร้างด้วยมือของเขาเอง ซึ่งสามารถช่วยเขาได้ในเวลาทุกข์ยากของเขา เช่นเดียวกัน ในฐานะเป็นผู้เชื่อ เราไม่สามารถวางใจในรูปเคารพในชีวิตของเรา ไม่ว่าจะรูปเคารพนั้นเป็นสิ่งใดก็ตาม

“เขาเสาะหาช่างที่มีฝีมือ มาตกแต่งเป็นรูปเคารพที่ไม่หวั่นไหว” (ข้อ 20 ข) การแปลตรงจากภาษาฮีบรูเป็น “...มาทำรูปแกะสลักซึ่งจะไม่ล้มลง” การที่จะสร้างรูปเคารพที่ไม่ล้มลงต้องการช่างที่มีฝีมือ แล้วเมื่อเขาได้สร้างรูปเคารพเสร็จแล้ว ทุกคนจะกราบลงแล้วบอกว่า “ข้าวางใจในพระองค์ โอรูปเคารพของข้า ... โอเทพซ็อัส...โอเทพวินัส ...โอข้าแต่เทพจูปีเตอร์...”

การกระทำนี้เป็นสิ่งที่ฉลาดมาก ฉลาดเท่ากับผู้เชื่อในวันนี้ซึ่งยังวางใจในสิ่งใดนอกจากพระคำของพระเจ้า การวางใจในสิ่งใดนอกจากพระคำพระเจ้าเพื่อจะมีความมั่นคงในชีวิต หรือเพื่อจะมีความสุขหรือสิ่งใดซึ่งคุณอยากจะได้ จะไม่เกิดผล

ข้อ 25 กับ 26 ไม่มีสิ่งใดที่สามารถเปรียบกับพระผู้บริสุทธิ์ของเรา คือ องค์พระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์ตรัสว่า “เจ้าจะเปรียบเรากับผู้ใดเล่า ซึ่งเราจะเหมือนเขา จงแหงหน้าขึ้นดูว่า ผู้ใดสร้างสิ่งเหล่านี้ พระองค์ผู้ทรงนำบริวารออกมาตามจำนวน เรียกชื่อมันทั้งหมด โดยอนุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพราะพระองค์ทรงฤทธิ์เข้มแข็ง จึงไม่ขาดไปสักดวงเดียว” (อิสยาห์ 40:25,26) พระเยซูคริสต์ทรงสร้างทุกสิ่งขึ้นมา พระองค์ทรงสร้างกลุ่มดาวนับเป็นล้านกลุ่ม และพระองค์ทรงทราบถึงจำนวนนับถึงดวงดาวสุดท้าย นี่แน่ะ คือความสัตย์ของพระองค์

ข้อควรตระหนักว่า หากพระเยซูคริสต์ทรงฤทธิ์อนุภาพพอที่จะสร้างจักรวาลขึ้นมา และสามารถทราบตำแหน่งของดาวทุกดวงในทุกเวลา พระองค์ก็จะเอาพระทัยใส่กับปัญหาของคุณด้วย ไม่มีนกกระจาบตัวหนึ่งตกถึงดินโดยพระองค์จะไม่ทรงทราบ

(มัทธิว 10:29-31) พระเจ้า ผู้ทรงสร้างจักรวาลและรักษามันไว้ ยังทรงห่วงใยคุณและผม พระองค์ทรงพร้อมที่จะช่วยแก้ปัญหาของเรา ถ้าพระองค์ทรงทราบถึงสภาพและตำแหน่งของดาวทุกดวงในจักรวาล คุณจะมั่นใจได้ว่าพระองค์จะไม่ทรงลืมคุณ! อย่างไรก็ตาม พระองค์ขออย่างเดียวกับจากคุณ คือคุณจะต้องรอคอยพระองค์! คุณจำเป็นต้องเชื่อในพระคำอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไรก็ตาม

“แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว ก็จะเป็นที่พองพระทัยพระเจ้านี้ไม่ได้เลย” (ฮีบรู 11:6)

“เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ ไม่ใช่ตามที่ตามองเห็น” (2 โครินธ์ 5:7)

Footnotes

2. R.B.Thieme, Jr., *The Blood of Christ* (Houston: R.B. Thieme, Jr., Bible Ministries, 1993) ต่อจากนี้ การอ้างถึงชื่อหนังสือของอาจารย์บีอบ จะเขียนเฉพาะผู้เขียน ชื่อเรื่อง ปีพิมพ์ และ หมายเลขหน้า
3. Thieme, *The Barrier* (1993)
4. Thieme, *Rebound and Keep Moving!* (1993) ; *Rebound Revisited* (1995)
5. Thieme, *The Divine Outline of History* (1999), หน้า 85-104
6. Thieme, *Christian Suffering* (1997)
7. เช่น การที่พระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง (มีคำอธิบายเพิ่มเติมที่หน้า 39-40)
8. Thieme, *Freedom through Military Victory* (1996), 58-65; *The Plan of God* (1992); *The Divine Outline of History*
9. Thieme, *Christian at Ease!* (1993)
10. Thieme, *Creation, Chaos, and Restoration* (1995)
11. Thieme, *Mental Attitude Dynamics* (1974)
12. Thieme, *The Divine Outline of History*
13. Thieme, *Witnessing* (1992)